

Konferencia

(Conferences)

1963. június 8, Tucson, AZ

¹ Én... hallani a bizonyágtételeiteket, bejönni ide a harcmezőről és hallani, amint valaki bizonyágot tesz. Nagyon örülök annak, hogy láthatom Jeffries testvért. (Én Creechy-nek hívom őt.) Nem tudtam, hogy itt lesz az összejöveten. Tudom, hogy neked is sokat jelent ez, miután eljöttél ide a harcmezőről, ahol nagyon kicsi a világosság. Onnan jöttél be ide, ahol a keresztények ilyen kellemes légkörben vannak együtt, és Lélekben szabadok. Szeretem azt, amikor az emberek szabadok, amikor szabadnak érzik magukat. Van ebben valami. Nem kell feszengenünk. Egyszerűen csak... Van egy olyan mondás, hogy vedd le a nyakkendődet és érezd magad otthon. Szeretem ezt. És tényleg otthon érezzük magunkat, igaz?

² Amint rápillantottam a lányomra, Rebekah-ra, eszembe jutott egy alkalom, amikor valahol összejövetet tartottam. Rebekah akkor még kislány volt... Van egy nála négy évvel fiatalabb kishúga is. Becky (Rebekah becézve) kék szemű és elég magas, Sarah (Sára) pedig barna szemű és alacsonyabb. Úgyhogy mindketten apuci lányai. Nagyon szeretem a gyerekeket, és az Úr tényleg nagyszerű gyermekekkel ajándékozott meg engem.

³ A kislányok már várták, hogy hazaérjek. Egy kicsit játszani akartak még velem. De hát az álomtündér álomport szórt a szemükbe és éjfél vagy hajnali egy óra körül bizony elaludtak. Az én repülőm pedig csak hajnali kettőkor vagy háromkor érkezett meg. Hazaértem, de valahogy nem tudtam elaludni. Úgyhogy a nappaliban leültem egy székre. És van egy mókás kis történet, amit néha elmondok a lányaimról. Akkor volt, hogy...

⁴ Már hajnalodni kezdett. Rebekah felébredt és tudta, hogy már haza kellett érnem. Odanézett a testvéreire és látta, hogy Sarah még mindig alszik. Aztán lenézett és látta, hogy én meg ott ülök a nagyszobában. Teljes erőből odaszaladt hozzám. Felugrott az ölembe, és mindkét karjával jó szorosan átölelt. Ekkorra pedig Sarah, a kishúga is felébredt. Nézett szegény, de már Becky volt az első. (Ez egyben egy kis példázat is a nagy múltú gyülekezetekről.) Becky vékonyka volt, hosszú lábakkal. Olyan jól meg tudott ülni az ölemben, hogy a lába leért a padlóig. Így jól tudott egyensúlyozni. Ehhez hasonlítanám a metodista testvéreket: már jó ideje a színen vannak és bizony megnövekedtek.

⁵ Sarah alacsonyabb kislány volt. Nem tudom, hogy a ti gyerekeiteknél is így szokás-e, az enyémeknél igen... Mondjuk az idősebb testvér kap valami ruhát, aztán a ruha a fiatalabb testvére lesz, aztán pedig a még kisebbé. Sarah tehát Becky pizsamáját hordta. Kis tipegős pizsama volt, amibe a lábfejét is bele tudta dugni. Ebben kezdett el végigszaladni a házon.

Rebekah az ölemben még szorosabban megölelt. Aztán megfordult és azt mondta Sarah-nak: - Sarah, kedves testvérkém. Csak azt akarom közölni veled, hogy én értem ide elsőnek. Úgyhogy apuci teljesen az enyém, és neked már semmi nem maradt belőle.

⁶ Szegény kis Sarah úgy érezte, mintha rátapostak volna. Úgyhogy már görbült is lefelé a szája.

Egy kicsit emlékeztet ez engem azokra a gyülekezetekre, melyek már régóta a színen vannak. Már mindent kívülről tudnak. Szépen le tudnak ülni a maguk teológiájával, el tudják magyarázni, még görögül is elmondják, ha kell. Hozzájuk hasonlítanám Rebekah-t.

A kis Sarah pedig megfordult, a szája bizony sírásra állt, és elindult vissza a másik szobába. Én viszont rákacsintottam, és kiraktam elé a másik lábamat. Pontosan erre várt. Már szaladt is, és ő is az ölembe ugrott. Ő pedig... A lábai rövidek voltak, még nem értek le a padlóra. Nem igazán tudta megtartani magát az ölemben. Úgyhogy átkaroltam, hogy nehogy leessen. Jó szorosan magamhoz öleltem. Odahajtott a fejét a mellkasomra, egy kicsit így megpihent és aztán azt mondta Rebekah-nak: - Rebekah, kedves testvérkém. Én is szeretnék veled megértetni valamit. Lehet, hogy te voltál itt elsőnek, és lehet, hogy apuci teljesen a tiéd. De tudd meg, hogy én vagyok teljesen az apucié.

Nos, így van ez. Lehet, hogy nem tudok mindent kívülről, de amíg teljesen az Övé vagyok, addig csak ez számít. Csak engedjük, hogy Ő tartson bennünket és használjon, amire akar.

Természetesen nagyon méltányolom, hogy itt lehetek. Nagyra értékelem ezeknek a nagyszerű testvéreknek és szolgálóknak a közösségét, az egyéni szolgálók együttműködését és mindent, amit elvégeztek. Köszönöm a Ramada Fogadó segítségét és együttműködését. És sajnálom, hogy csak négy napig tartott. Éppen csak megismerem az embereket, ők pedig engem, és már mennünk is kell. Pont akkor, amikor tényleg lehetne tenni valamit Isten dicsőségére. Az itt zajló dolgok pedig sokaknak újak lehettek, és talán nem értitek őket. Ezt nem lehet elmagyarázni egy-két este alatt. Persze, több idő elég lenne rá.

⁷ Sok dolog történt. Pásztorok, emlékezzetek ezekre a gyülekezetekben az elkövetkezendő hetek során. Asszonyok jönnek majd hozzátok, és azt mondják: - Nőgyógyászati betegségem volt, és már megszűnt... A másik azt mondja majd: - Gyomorbetegségem volt, és elmúlt... Nem tudom mindet felsorolni. Mindenütt megtörténik ez, a hit mindenhová eljut.

Például, néhány perccel ezelőtt egy férfi jött ide hozzám. Rátette a kezét a vállamra, és azt mondta... Felnéztem rá. Gondoltam magamban, hogy ismernem kellene ezt a férfit. Már láttam valahol.

Azt mondta: - Emlékszel rám?

Mondtam neki: - Nem hiszem, hogy emlékeznék.

Aztán folytatta: - Ott voltam a saskatoon-i összejöveteleden, Saskatchewan-ban, 1940-ben vagy 42-ben... Sok, sok évvel ezelőtt.

Azt mondtam: - Igen... Gondoltam magamban, hogy láttam már ezt a férfit valahol, de nem jutott eszembe, hogy hol.

⁸ Így mi... Tovább beszélt. Pár perccel később kezdett eszembe jutni, hogy néhány estével ezelőtt volt az összejövetelen egy hölgy. A haja már őszült, és ott állt a szószék mellett. Ha kelet felé néznék - a kelet felé nézés pedig hagyomány -, mindenesetre szeretek kelet felé nézni, mert az Úr kelet felől jön majd el... És keresztelesek alkalmával is általában kelet felé nézve keresztelek meg az embereket. Úgy tűnt, hogy... Mindig a jobb oldalamon állnak, mert valahányszor jön ez a fényesség, mindig jobb oldalról jön. Úgyhogy mindig próbálom a hozzám jövő embereket a jobb oldalamon tartani. Tehát valahogy így álltam, azt hiszem. Ebben a helyzetben álltam, ahogyan az épületben az ülőhelyek így sorakoznak.

A bal oldalamon pedig észrevettem, hogy egy asszony áll. Sokkal fiatalabb volt, mint az előttem álló hölgy. Rózsaszín ruha volt rajta. Más volt, mint az ott álló hölgy. Tovább figyeltem őt, aztán térdre estem, és... Nem tudom megmagyarázni, az ember egyszerűen csak elkezd hinni, és ennyi az egész.

⁹ Aztán letekintettem. Ott ült egy hölgy, pontosan balra tőlem, olyan volt, mint... Valami nem volt rendben vele. Visszanéztem, és egy férfi állt mellette. Gondoltam magamban, hogy valami furcsa dolog történik. Próbáltam továbbra is arra az asszonyra figyelni, akivel beszéltem, mert... Ha valamit történni látunk, lehet, hogy ennek az asszonynak mondja meg, mi a problémája. Szóval, nagyon... A Sátán pedig minden alkalmat próbál megragadni. Csakis Isten kegyelme, hogy ilyen dolgok megtörténhetnek.

Aztán odanéztem, és láttam, hogy ez az asszony valahogy... Az egyik sokkal fiatalabb volt, mint a másik. Az egyik asszony... Rendezetlen volt, zavart elméjű. A másik asszonynak pedig valami nagy fájdalma volt. Aztán ez a férfi...

És rájöttem, miközben ma reggel itt álltam, hogy ez volt az a férfi. Azt mondtam neki: - Nincs neked egy beteg feleséged, akinek elmebetegsége van, és aki úgy néz ki, mint egy megszállott?

Azt felelte: - Igen.

Azt mondtam neki: - Itt volt a feleséged tegnapelőtt este? Ő ült itt tőlem balra, és ő viselt egy rózsaszín ruhát?

Azt mondta: - Igen.

¹⁰ A felesége volt az. Így ismertem fel a férfit. Azt hiszem, azt hiszem, leírtam a nevét. Előveszem... Nem teljesen emlékszem, de valahol itt ült le egy Mack vezetéknévű pásztor. Így van? Azt mondta nekem: - A feleségem sok évvel ezelőtt eljött az egyik összejöveteledre és azonnal meggyógyult egy csoda által, melyről beszéltél neki. Elmondtad neki a problémáit. Azonnal meggyógyult, pedig több betegsége is volt: egy ritka vérbetegség, fekély, és más dolgok is.

¹¹ Látjátok, mit történt? (Bárcsak megértethetném veletek, mire gondolok.) Annak a hölgynek volt hite. Hite szerint hitt, míg valószínűleg nem volt imajegye. Mégis hitt, és talán erősebben hitt, mint az előttem ülő asszony.

Úgy hiszem, azt mondta, hogy a felesége is eljött. És ha nem tévedek, ő az ott, aki a férfi mellett ül. Ő az az asszony. Ő az. Ránézésre is látszik, hogy az az asszony egészséges.

¹² Látjátok, hogy mit cselekedett Isten kegyelme? Ez az asszony valóban teljes szívével hitt. És annnyival nagyobb hite volt neki, mint az előtttem álló asszonynak, hogy hozzá ment oda. Persze, most... Aztán ez a másik férfi megkérdezte tőlem: - Branham testvér, valami komoly baj van a feleségemmel? Rendbe fog jönni, vagy történik majd vele valami?

Azt mondtam neki: - Uram, nem tudom.

Mk 5:30; Lk 8:45

¹³ Látjátok, ti hozzátok létre a látomást. A saját hitetek hozza létre. A ti hitetek teszi, nem az enyém. Ti csináljátok. Jézus ott állt az emberek előtt, az asszony pedig megérintette a ruhája szegélyét. Jézus nem is tudta, hogy ki érintette meg. Azt mondta: „Kicsoda illeté az én ruháimat?” Jézus semmit nem mondott azért, hogy csak mondjon valamit. Ő... Tényleg nem tudta, hogy ki érintette meg. Körbenézett az Őt hallgatókon, amíg megtalálta azt az asszonyt. Aztán beszélt neki a hitről, ami megvolt az asszonyban.

¹⁴ Nos, nem tudom, aztán néha... Látjátok, ez szerintem még nem volt elmagyarázva. De most látjátok, hogy mik vagytok, és hogy mi a baj veletek. A Szentlélek kijelenti ezt. És néha, amikor figyelem, látom, hogy elsötétül, beárnyékolódik. Akkor nem mondok semmit, mert ez talán a halált jelenti. Csak annyit mondok: - Menj, az Úr áldjon meg.

¹⁵ Ha pedig elég sokáig ott maradunk meghallgatni, hogy az Úr mit mond, akkor talán az Úr is ezt mondja. Nos, ez az... Ez az, amikor a látomás megmutatja, hogy mi a baj veled, vagy hogy mit cselekedtél. Akkor maradj nyugodtan és várj. Sokszor azt látom, hogy az emberek egyszerűen elsétálnak onnan. Maradjatok nyugodtan, álljatok ott és várakozzatok, lássátok meg, hogy mit mond az Úr, és akkor ti is megtudjátok.

Ha visszatér és látok egy látomást arról, hogy mit fogtok... Megmutatja, hogy mik voltatok. Ha pedig meglátom, hogy mi fog történni veletek, akkor figyeljétek meg, hogy az mindig „így szól az Úr”. És aztán jegyezzétek meg az elhangzottakat és figyeljétek meg, hogy pontosan úgy történik-e. Soha nem téved.

¹⁶ Ha van egy látomás, akkor az a meggyőződése. Ha ma reggel azt mondaná nekem egy látomás, hogy George Washington fel fog támadni az elnöki sírból, hogy menjek oda és hívjam őt elő; akkor az egész világot összehívnám, hogy végignézzék, amint ez megtörténik. Így van. Nem tévedne. Nem tévedhet. Soha nem tévedett és soha nem fog tévedni, amíg csak nem a saját benyomásokat akarjátok használni.

¹⁷ És sokszor... Azt hiszem, mindnyájan pünkösdiek vagyunk itt ma délelőtt, ugye? Sokszor, amikor az emberek fellelkesülnek, az a benyomásunk, hogy az Úr ezt meg ezt mondta. És akkor is ezt mondjátok, amikor nem is ez történt. Akkor pedig helytelen ezt mondani, látjátok. Addig várjatok, amíg tudjátok, hogy határozottan az Úr szólt, és akkor az valóban minden egyes alkalommal tökéletes lesz. De ha csak az a benyomásotok van, hogy ezt kell mondani, akkor... Amikor ezt teszitek, az olyasmit okoz, mint egy test szerinti megszemélyesítés, és... Tényleg, testvéreim. Ez nem segíti Istent, hanem sokkal inkább akadályozza Őt. És lehet, hogy Isten tanúnak szólít benneteket, vagy valami másnak. Akkor maradjatok hűek ahhoz, amire Isten elhívott benneteket. Legyetek igaz tanúk.

Nagyszerű összejövetel volt, az egyik legnagyobb hitű szolgálók csoportja, akikkel valaha is találkozhattam. A hallgatóság is csodálatos volt. És csak azt sajnálom, hogy ilyen gyorsan be kell fejeznünk. De remélem, hogy visszatérek valamikor ide, ha az Úr úgy akarja.

¹⁸ Úgy tudom, hogy Borders testvért, az itteni ügyintézőt már bemutatták a hallgatóságnak. Szeretném, ha felállna egy percre. Roy Borders testvér már sok nagy küzdelemben velem volt. Állj fel kérlek egy pillanatra, Borders testvér. Nagyon alázatos ember. Borders testvér nem tudja, de engem megint szíven ütött ez. És... Borders testvér beteg. Éppen most találkoztam és mentem el vele a ma reggeli szolgálat után. Borders testvér, remélem nem fog megrázni téged. Az Úrnak azonnal meg kell érintenie Borders testvért. Szívbillentyű elégtelensége van a szívében. Pontosan. Soha nem beszéltem vele többet annál, mint amit itt a szószéknél láttatok, de ez így igaz.

¹⁹ Most pedig ennek az asszonynak mondom el, amíg a Szentlélek rajtam van. Aztán be kell fejeznem, mert már érzem, hogy elkezd másfelé mozdulni. Ez az a hölgy, aki erre néz, akiről ez a férfi kérdezett engem. Semmi komoly baj nincs, csak most van a változó korban. A klimax ideje ez, amikor zavartnak, megfáradtnak és összekeveredettnek érzik magukat az asszonyok. Rendbe fogsz jönni, ne félj. Pontosan erről van szó. Most a nagy Szentlélek az Ő jelenlétében...

²⁰ Van itt egy kislány, akiről beszélt ez a férfi. Van itt leírva nekem néhány dolog. Tegnap Phoenix-ben megműtöttek egy kislányt, talán a veséjét vették ki. Outlaw testvér gyülekezetébe jár. Outlaw testvér mindenütt ott van, ahová én megyek. Ha egy-két száz mérföldön belüli távolságról van szó, ez a testvér minden összejövetelre eljön. A gyülekezetéből valaki itt van ma reggel. Tehát a kislány veséjét el kellett távolítani egy rosszindulatú daganat miatt. Csakis Isten mentheti meg ennek a kisgyermeknek az életét.

Aztán van egy süket kislány, akiről Jenkins testvér beszélt. Óh, olyan sokan vannak a betegek és a szükségben lévők.

Most a prédikáció előtt szeretném, ha imádkoznánk. Hajtsuk meg a fejünket. Akiknek pedig további imakérései vannak, kérem, hogy emeljék fel a kezüket.

Efé 2:6

²¹ Mennyei Atyánk, a nagy Szentírásban az a tanítás áll, Isten ihletett, megírt Igéjében, hogy együtt ülünk a mennyei helyeken Jézus Krisztusban. És ma reggel érezzük, hogy egy olyan csoport ül itt együtt minden felekezetből, melynek tagjai valóban a Menny felé tartanak. Látok közöttük nálam idősebb férfiakat, és fiatalabbakat is. A levelek, a virágok és az egész természet működéséhez hasonlóan az idősek elmennek, a fiatalok pedig színre lépnek. Mennyei Atyánk, köszönjük a Szentlelket, aki megadja nekünk azt a nagy bizonyosságot, hogy egy nagy napon ismét találkozunk majd.

Köszönjük Neked ezt a nagy hatalmat. Ő segít a mi gyengeségeinken. Imádkozunk ezért a kislányért, akinek a veséjéből kioperálták a rosszindulatú daganatot. Urunk, Istenünk, légy irgalmas ahhoz a kislányhoz. Belegondolok abba, hogy mi lenne, ha az én gyermekemről lenne szó. Ez a kislány is valakinek a szeretett gyermeke. Imádkozom, hogy

gyógyítsd meg őt. Legyen elvéve belőle a Sátán hatalma. Hadd éljen az a kisgyermek Isten dicsőségére.

Azért is imádkozom ma reggel, hogy áldd meg azt a süket kislányt, akiről hallottunk. Kérlek, add meg neki, hogy halljon, akiről Jenkins testvér beszélt. Mennyei Atyám, imádkozom Borders testvéreért, az én drága testvéremért is. Látjuk, hogy a Sátán próbálja eltávolítani őt a harcmezőről. Istenem, a te országodért kérjük őt.

És imádkozunk mindezekért a kérésekért. Azért a hölgyért is, aki valamelyik este itt állt, és olyan nagy hite volt. Már elmagyaráztad neki, Urunk, és most már rendben lesz. Hálát adunk Neked ezért. Imádkozunk, hogy tovább folytasd velünk.

Áldd meg ezeket a szolgálókat. Áldd meg mindazokat, akik segítettek: a zenészeket, az énekes kvartettet, a másik gyülekezetből érkezett kvartettet (nagyszerű fiatal emberek), a szólókat éneklő hölgyet és a többieket is, Urunk. Túl sokan vannak ahhoz, hogy mindenkire emlékezni tudjak, de Te valamennyiüket ismered, Uram. Áldd meg a Ramada Fogadót, és azt a kedves fiatal embert aki néhány perccel ezelőtt itt állt, és azt mondta: - Isten áldjon meg... Imádkozom, hogy ez az áldás visszaszálljon rá, és hogy betöltekezzen a Szentlélekkel. Hogy Jézus Krisztus tanúja legyen a világban: Atyám, ez a legnagyobb dolog, mely megtörténhet.

Most imádkozunk, hogy áldd meg Tony testvért és ezeket az itteni kedves férfitestvéreket, a gyülekezet tagjait. Még az üzletemberek is próbálnak azon szervezkedni, hogy újabb tanúk lehessenek. Istenem, áldd meg a próbálkozásukat. Add, hogy legyenek a Szentlélekkel eltelve és hogy tudják megítélni, hogy mit és hogyan kell cselekedniük az Úr Jézusért.

Lk 24:32

Áldd meg az üzenetet ma reggel, Uram, miközben beszélek. És imádkozom, hogy az áldásaiddal kend fel ezt az üzenetet, hogy innen elmenve mi is azt mondhassuk, amit az emmaus-i tanítványok: „Avagy nem gerjedezett-é a mi szívünk mi bennünk, mikor nekünk szóla az úton...?”

Aztán pedig, Atyám, ha van itt olyan ember, aki még nem tért meg, aki nem ismer Téged, vagy egy gyülekezeti tag; akkor a Szentlélek hatalmas ereje hadd jelentse ki nekik, hogy szükségük van a megváltásra az Isten által elrendelt út szerint. Az egyetlen út, Jézus Krisztus által. Az Ő nevében kérjük ezt. Ámen.

²² Ismét köszönöm. Még van egy dolog, amit elfelejtettem mondani... Tony testvér, amikor tegnap este az autójához lépett, azt mondta... Azt mondtam: - Soha nem nézek... Már kb. 33 éve vagyok a szolgálatban. A jeffersonville-i Gyülekezeti Házat 17 éve pásztorolom. Még soha egy fillér fizetést nem kaptam. És soha semmilyen felajánlást nem vettem fel magamnak. Soha nem vettem fel ilyen pénzt, és soha nem szándékozom felvenni ilyen pénzt. Tegnap este Tony testvér azt mondta, hogy volt... Azt kérdeztem: - Kiszámoltátok már a költségeket?

²³ Megértettem, amikor találkoztam ezzel a kedves testvérral, Brock testvérral. (Helyesen mondtam a nevét: Brock?) És Gilmore testvérral és még néhány testvérral

találkoztam az egyik este, és azt mondtam: - Most... Az anyagi helyzetről kérdeztek meg engem. Azt mondtam: - Ami költségünk van, azt tudjuk fedezni.

Ő pedig válaszolt: - Nos, szeretnénk gyűjtést tartani a javadra.

Azt feleltem: - Nem, ne tegyétek. Heti 100 dollárt kapok a gyülekezetemtől, és az elég nekünk. Azt mondtam: - Nekem... Megvan minden, ami szükséges... Nincs szükségem semmire, látjátok. Valamiről ott odaát gondolkodom, valamiről, ami odaát van. És tudom, hogy a szolgálatomat megpróbáltam úgy tartani... Olyan sokan jöttek hozzám, az ügyintéző pedig azt mondta: - Branham testvér, nagy fények kellenének.

²⁴ A Four Rose Whiskey (Négy Rózsa Whiskey) elnöke járt nálunk nemrég, és a kislányát is magával hozta. Azt mondta, hogy a kislány szeretne meggyógyulni. A kislány tudta, hogy műtét előtt áll. Ezért mondták nekik... Ezért akartak eljönni hozzánk. A kislány nem akarta a műtétet.

A kislány egyből beszaladt hozzánk, még miközben én beszéltem. Azonnal akarta, hogy imádkozzak érte, azonnal meg kellett történnie. A kislány után pedig már jött is az anyukája. A szoba végében ült le, elég ellenséges kifejezéssel az arcán. Úgyhogy imádkoztunk a kislányért, ők pedig elmentek.

Néhány nappal később az orvos azt mondta neki: - Rendben van. Bolondság ez az egész... Ő pedig azt mondta: - De...

A kislány azt mondta: - De jól érzem magam. Nincs is már vakbélgyulladásom. Egészséges vagyok, mint a makk.

Aztán még négy vagy öt nap telt el. Egy idő után... Látjátok, most magyaráztam el. Ha valaki tényleg meggyógyul, akkor kb. 72 óra elteltével a betegség tünetei ismét fellépnek. Nem csodákról beszélek. A tünetek ebben az esetben is felléptek, mert a vakbél elkezdett megduzzadni. Az orvos azt mondta: - Látod? Most aztán megint hívhatod azt a szent nevető prédikátort.

Nem akarta megműteni a kislányt. Aztán persze, amikor már 1500 dollár is szóba került, ráállt a műtét elvégzésére. Azt mondta, hogy nem fogja a kislányt megműteni, aztán mégis megműtötte. Egy barátom is ott volt a műtőben, aki ennél az operációnál segített. Ő mondta el, hogy a vakbélnek semmi baja nem volt, amikor ki akarták venni. Tehát feleslegesen műtötték meg a kislányt. A vakbelét sem vették ki, mert semmi rendellenesség nem volt vele. Ez az orvos mondta el nekem, aki a barátom a kórházból, és aki szintén ott volt ennél a műtétnél.

²⁵ Tehát értitek most már, hogy mi történt? A kislány annyira izgatott volt, hogy azt sem tudta, hogyan ragaszkodjon a hitéhez. Az ilyen egyszerűen nem lehet megmagyarázni. Ebből pedig... Az én orvos barátom azt mondta az anyukának: - Nem vettük ki a vakbelet. A kislánynak szüksége van a vakbelére, ami teljesen ép és egészséges. Semmilyen gyulladás nincs rajta, egészséges, rózsaszínű. Pontosan olyan, amilyennek lennie kell.

²⁶ Az anyuka pedig hívó lett. Aztán azt mondta nekem: - Arra van szükség a szolgálatodban... Hogy ne csak úgy meghúzódva ülj le egy csoport mindennapi emberrel.

Hirdetni kellene az alkalmadat az egész országokban, plakátokat kellene mindenfelé elhelyezni... Pontosan ez az, amit az ördög akarna. Bizony, látjátok. De nem! Nem akarom, hogy úgy legyen. Azt akarom, hogy bárhová elmehessek, és bármit... Ahová csak hív az Úr, oda akarok elmenni, ahová Ő... Csak tartsuk ezt a dolgot alázatban, és engedjük, hogy oda vigyen bennünket az Úr, ahová Ő akarja, hogy menjünk.

²⁷ Most pedig azoknak az embereknek, akikért imádkoztunk... Kb. 72 óra elteltével megindul a romlás. Tudjuk, hogy 72 óra elteltével indul meg az elhalás. Ez nem a betegség újabb megjelenése. Ha valóban hiszitek ezt teljes szívből, akkor semmi nem állíthat meg benneteket. Csak higgyétek. Maradjatok meg a hitben. Rendben lesz minden. Nehogy... De ezt nem lehet csak megjátszani. Tényleg tudnotok kell, hogy megtörtént. A remény csak reménykedik benne; a hit viszont tudja, hogy megtörtént. Ez a különbség.

Ézs 1:18

²⁸ Nem akarok sokáig itt tartani benneteket. Már 10 óra van, illetve 6 perccel el is múlt az óra szerint, amit Billy-től kaptam. Ézsaiás könyvéből szeretnék felolvasni egy igeverset, az első fejezetből, és csak röviden szeretnék szólni róla egy pár szót. Felírtam még magamnak néhány igehelyet, amikre talán utalni fogok. Kb. 30 percig tartanálak még itt benneteket, aztán elmehetünk, az Úr akarata szerint. Tehát Ézs 1:18:

„No jertek, érveljünk (Károli: törvénykezzünk), azt mondja az Úr! Ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.”

²⁹ Adja az Úr az Ő áldását az Ige olvasásához. A ma reggeli témám címe: *Konferenciák*. Konferenciák összehívásáról szeretnék beszélni.

Uram, áldd meg most az Igét. Add, hogy a magok oda hulljanak a szíveinkben, ahová kell. Uram, add hogy az én szívem és minden itt lévő ember szíve nyitott legyen, hogy megértsük azt az órát, amelyben élünk és azt, hogy mit is kellene cselekednünk. Jézus nevében kérjük ezt. Ámen.

³⁰ Olyan sokat hallunk ma konferenciák összehívásáról. Minden egy konferencia. Tényleg, még ma reggel is egy konferencián veszünk itt részt. Olyan sokat hallunk a konferenciákról, és sok helyen hívnak össze konferenciákat. Olyan sok dolgot végeznek el a konferenciákon. Azt hiszem, hogy tényleg azt kell tennünk, hogy konferenciát tartsunk. Általában akkor tartanak konferenciákat, amikor valamilyen vészhelyzet van... Ha éppen valamilyen vészhelyzet van, akkor az emberek gyorsan konferenciát tartanak: összehívnak egy gyors értekezletet. Ilyen értelemben gondolunk a konferenciákra.

³¹ Itt sokan emlékezhetünk a... Például arra a konferenciára, amit a világválság idején hívtak össze. Amikor Németország és a világ többi része háborúzott, amikor Rooseveltnak volt az Egyesült Államok élén. És ott voltak a Szövetségesek, ahogy nevezik őket. A Szövetségesek összehívták a maguk konferenciáját, és Churchill... Találkoztak, és megtartották a szabad világ szövetségeseinek konferenciáját. Találkozniuk kellett, hogy megosszák egymással a véleményeiket és hogy valamilyen haditervet kidolgozzanak az ellenség hadműveleteinek kivédésére. Meg kellett állítaniuk az ellenséget.

³² Össze kellett gyűlniük, hogy... A legbölcsebb embereknek. Mindegyik magával hozta a saját elgondolását és aztán ezek összedolgozásából kellett kihozniuk a megoldást. Ez volt a Szövetségesek konferenciája: hogy hol vágjanak vissza, hogy hová helyezték el a seregeiket. Pontosan tudniuk kellett, hogy hová kell elhelyezniük az ötös hadtestet, a négyes hadtestet, a tízes hadtestet és a többieket. Tudniuk kellett, hogy hogyan kell együttműködniük, és hogy hol vannak az ellenség erősségei.

³³ És ha megfigyelitek, a Szövetségesek mindig az ellenség gerincét támadták. Az életvonalat. Az ellenséget mindig ott kell támadni... Ha meg akarjátok ölni, mindig az életfontosságú pontján kell támadni. Ha nem ott támadjátok, nem öltek meg. Ezért csak egyetlen dolgot lehet tenni.

³⁴ Mint amikor egy találkozót megszervezünk. Ha tudnánk... Vegyük Isten országát, ahogyan az emberek sokszor mondták már el a szolgálatukban... Mintha visszaidéznénk annak az asszonynak: - Ha a nagy embereket hívjuk össze, a nagy elméket, őket ültetjük össze és aztán innen csapást mérünk rájuk... De látjátok, nem jó helyre méritek a csapást.

³⁵ Ha össze tudok hívni egy csoport szolgáló testvért, Isten által megváltott férfiakat és ha megláttatom velük a Krisztus Jézusban lévő hatalmat - hogy Ő valóban a szívünkben él, hogy ismeri és megmondja a szívek gondolatait és tökéletesen kijelenti azokat -, akkor ezek a szolgáló testvérek ihletést kapnak és elmondanak mindent a saját ismerőseiknek, és... Látjátok, mire gondolok? Az ilyen helyekre kell ütést mérni: ahol a nagy ágyúk vannak.

³⁶ Tehát a Szövetségesek (a Nagy Négyes) megtartották a nagy konferenciát. Aztán volt egy másik konferencia is, melyet mi úgy ismerünk: Genf-i Egyezmény. Biztosan sokan emlékeztek arra, amikor létre kellett jönnie a genf-i egyezménynek. Aztán volt egy másik konferencia is, melyet a Trianon-i Békeszerződésnek hívunk, amikor Párizsban gyűltek össze értekezni. Egymást követik a konferenciák, minden értekezletet egy újabb találkozó követ: konferencia konferencia után, mert nagy szükségben van a nemzet élete. A világ esze annyira össze van gabalyodva, hogy az emberek nem tudják, mit kell tenniük. Pillanatnyilag az egész világ halálosan fél.

³⁷ Eszembe jut erről egy kisfiú története, aki egy sötét éjszakán hazafelé tartott. Egy sírkerten ment keresztül, és közben fütyörészett. Teljes erejéből fütyült, ezzel próbálta meg becsapni magát. Nem akart arra gondolni, hogy fél, de közben egyfolytában csak azért fütyült, hogy megnyugtassa magát. A szíve mélyén azonban attól félt, hogy minden sírkő mögött egy kísértet áll. Látjátok, félt. És közben azért fütyült, hogy megnyugtassa magát.

³⁸ Ezért van ennyi értelmetlen műsor manapság a tévében és a rádióban, olyan emberekről... Tehetséges emberek - pl. Ernie Ford és Elvis Presley - adják el a születési előjogukat egy tál lencséért. Az amerikai közönség megnevetetéséhez elég kiállni, tréfálkozni és néhány idétlen viccet elmondani. A komédiás pedig közben tudja, hogy ezzel csak csitítani próbálja a közönséget. És tudjátok, ott legbelül mindannyian tudjuk, hogy közel van már az ítélet. Pontosan így van.

³⁹ Akár szembe is nézhetnénk ezzel. Az utunk végére értünk, testvérek. Ernie Ford minden vicce és Elvis Presley minden slágere és mindezek a dolgok nem mások, mint egy újabb nabukodonozori lakoma részei. Semmi jót nem teremnek. Az ítélet fog lesújtani rájuk.

⁴⁰ Ez a nemzet pontosan oda jutott el, ahová Sodoma és Gomora. Az igazságos Isten pedig elengedné ennek az országnak, amit most csinál... Akkor az igazságos Istennek erkölcsi kötelessége volna feltámasztani Sodomát és Gomorát, és bocsánatot kérni tőlük, amiért felégette őket. Így igaz: ha megúsznánk az ítéletet. De ne felejtsetek, hogy közeleg az ítélet. Meneküljete a kősziklához, amilyen gyorsan csak tudtok. Ne halogassátok. Ne ezekkel foglalkozzatok... Hogy valamilyen hitvalláshoz, vagy gyülekezethez kell csatlakozni. Úgy cselekedjete, mint ezek a metodista testvérek itt: meneküljete a kősziklához, amíg valami azt nem visszhangozza, hogy Krisztus visszatükröződését látja bennetek.

⁴¹ Lehet, hogy ehhez el kell szenvednetek néhány ütést. A régi bibliai időkben, amikor... Manapság Arizona arany államában, a régi... Ma olvasztókban olvasztják ki a vasat és a rezet, melyet bolondok aranyának neveznek. Ezeket az anyagokat kicsapatják az olvasztókban az igazi aranyból. A régi időkben csak úgy tudták különválasztani a salakanyagokat, hogy egy kalapáccsal ütötték az igazi aranyat, ahogy az indiánok teszik. Az aranyat ütő ember pedig onnan tudta, hogy „készre ütlegelte” az aranyat, hogy már nem volt benne salakanyag. Csak üti, aztán megfordítja és tovább üti, és üti, és üti, amíg minden salakanyag ki nem jön belőle. Amikor meglátja a saját tükröképét az aranyban, akkor tudja, hogy elkészült: minden szennyeződés, a vas és minden idegen anyag kikerült az aranyból.

⁴² És ez az, amit Isten is tesz a gyülekezetével. Addig üti, amíg minden hitvallás, minden értelmetlenség és a világ dolgai kikerülnek belőle. Addig üti, amíg Jézus Krisztus élete nem tükröződik benne. Emlékezzete, hogy a gyülekezet... Most jöttem el otthonról, arról a nagy összejövetelről, ahol a hat pecsétet... A hatodik pecsét (illetve hét pecsétet), a hatodik pecsét a gyülekezet megtisztítása volt. A gyülekezet természetesen a megtisztulásáért megy végig a nagy nyomorúságon. A menyasszony azonban elragadtatik. Különbség van a menyasszony és a gyülekezet között.

⁴³ Remélem, hogy nem pusztán mint dogmát mondom ezt el. Ha bármi olyat mondom, amit nem hisztek, akkor tegyete úgy, mint ahogyan én teszek meggyes pite evés közben. Nagyon szeretem a meggyes pitét. Ha pedig egy meggyemagra harapok, soha nem dobom ki az egész pitét. Csak a magot dobom ki. Ti is ezt tegyete. Vagy amikor csirkét eszünk és a csonthoz érünk, nem dobjuk ki az egész csirkét. Csak a csontot. Ha tehát olyat mondom, amit ti nem hisztek, akkor ti is csak a csontot dobjátok ki.

⁴⁴ Azonban most vészhelyzet van, a válság ideje. Az elnököt pedig állandóan arra szólítják fel, hogy végleges... Állandóan konferenciákra hívják, valamilyen dolog miatt mindig találkozókat kell tartani. A kubai helyzet megoldására össze kell hívni egy konferenciát. Aztán valami másnak a megoldására kell összehívni egy másik konferenciát. Szinte mindig arról hallunk, hogy megint összehívtak valamilyen konferenciát. Mit csinálnak az emberek egy konferencián? Hogyan zajlik egy ilyen találkozó?

⁴⁵ Először is összehívják a konferenciát, és kiválasztanak egy bizonyos helyet. Genfben - voltam is ott - egy gyönyörű, nagy helyet választottak ki. Általában olyan helyet választanak, ami ihletést adhat. Oda hívják össze az embereket. Megfelelő helyet választanak ahhoz, hogy nagy embereket hívhassanak ott össze, és aztán... Nem írtam fel magamnak ide. Billy, mi is volt az a hely Svájcban, ahová elmentünk és...? Genfben volt, ugye? Gyönyörű vidék volt. Nem írtam fel annak a konferenciának a nevét, de emlékszem, hogy ott is jártunk. Tehát megvannak ezek a helyszínek a konferenciák lebonyolításához, és mindig a legjobb helyet választják ki az ilyen találkozók színteréül, és ezeket készítik elő.

⁴⁶ Tehát, ez van a világban. És minden téves dolog a világban van. Ha pedig téves, akkor a helyes dolgoknak egy torzképe. A bűn önmagában nem más, mint a megrontott igazságosság. Csakis egy teremtető van, és az maga Isten. A Sátán nem teremtető. Ő csak az eredeti teremtetés megrontója. A hazugság nem más, mint a rosszul bemutatott igazság. A házasságtörés nem más, mint a megfelelő cselekedet helytelen használata. Mindig minden valami helyes dolognak a megrontása. A Sátán megrontani tud, teremteni viszont képtelen. És emlékezzünk rá, hogy minden, ami téves, egy hazugság és minden egyéb bűn nem más, mint a megrontott igazságosság.

⁴⁷ És mindig látjuk, hogy a Sátán csak utánózni próbál, valamit létrehozni abból, amit Isten már elvégzett. Például sok ember azt mondja egy-egy összejöveten: - Ez nem más, mint gondolatátvitel... Vagy: - Ez nem más, mint... Az ember nem más, mint egy... Engem már neveztek úgy, hogy: Simon, a varázsló. És ehhez hasonlóknak is. Miért? Mert amikor spiritisztákat látunk, vagy valamilyen ördögi cselekedetet, az nem más, mint egy Istentől való, igazi, tiszta dolognak a megrontása. Így van. Az embereknek pedig... Tudniuk kellene, és elég lelkieknek kellene lenniük ahhoz, hogy különbséget tudjanak tenni jó és rossz között.

Mt 7:16, Lk 6:44

⁴⁸ Hallottatok-e már olyan spiritisztáról, aki démonokat űzött ki, betegeket gyógyított meg és az evangéliumot hirdette, és...? „Gyümölcseikről ismeritek meg őket.” Az ilyeneknek van egy kis üzletük valahol egy utcasarkon, ahol a tenyereteikből jósolnak valamit. Kitalálnak négy-öt dolgot, egy tucatnyival pedig melléfognak. Látjátok, ők a spiritiszták. Ez is csak a megrontása valaminek. Próbálják vele elvonni az emberek figyelmét az igazi, tiszta Szentlélekről, ahol együtt ülhetünk a mennyei helyeken és ahol Krisztus jelenti ki nekünk, hogy mit is kell cselekednünk.

⁴⁹ Ilyeneknek kellene lenniük a gyülekezeteknek. A nyelveken szólóknak... Azért akarom ezt elmondani, mert olyan, mintha az édesapátok lennétek. Ma reggel így is fogok viselkedni. Van egy nagyszerű dolgunk. De ez... Hiszem, hogy nem helyesen mutatjuk be. Ha pedig tökéletesen mutatjuk be, akkor sokan élni is akarnak majd vele. Biztosan sok metodista, baptista és református testvér szeretné, hogy nekik is meglegyen ez. Attól függ, hogy hogyan mutatjuk be nekik.

⁵⁰ Tegyük fel, hogy egy emberrel találkoztok, aki éppen egy házat épít. Kalapácsot tart a kezében, azzal veri be a szögeket a falba. Ti pedig odamentek hozzá. Nektek van egy olyan gépetek, ami néhány berregéssel több tucat szöveget tud a falba beütni. Ezzel a

géppel jobb munkát lehet végezni. Odamentek hozzá és azt mondjátok neki: - Óh, mit csinálsz? Elég régmódi vagy. A helyedben nem így csinálnám. Nem jól végzed a munkád. Itt van nálam egy gép, ami sokkal jobb... Így ott helyben elrontottátok az üzletet. A gépet úgy tudjátok eladni, ha odamentek hozzá és elkezditek dicsérni őt: elmondjátok neki, hogy milyen jól tud házat építeni, és aztán mutatjátok be neki a ti gépeteket. Ha pedig tényleg egy jó gépről van szó, akkor vevő lesz rá az az ember. Ti, kereskedők, tudjátok ezt.

És azt is tudjátok, hogy nincs a Szentlélek keresztségénél jobb dolog. Az ember a Szentléleknél jobb dolgot nem kapott a mennyből. Látjátok, mi meg földbe akarjuk döngölni a másik embert. Inkább próbáljuk meg felállítani őt, megölelni és tudatni vele, hogy az ágytakaró az egész ágyon végig ér, hogy jobban is lehet használni a dolgokat. Ilyen konferenciákat kell tartani. Adjatok helyet a másinak. Hiszen már olyan sokat próbálkozott.

⁵¹ Azonban, a gyülekezeteinkben sokszor megengedjük az embereknek, hogy álljanak fel és szóljanak nyelveken a prédikáció közben. Vagy éppen előrehíváskor is nyelveken szólhat valaki, vagy... Ezzel csak megzavarjuk az... Egyikük, úgy hiszem... Hiszem, hogy az illető tényleg tiszta szívből szól nyelveken. A másik pedig többé-kevésbé prófétál, mert az egyik kb. öt percig szól nyelveken, a másik pedig négy szóban mondja el a magyarázatot. Látjátok, a magyarázatnak ugyanolyan hangzásúnak, ugyanolyan hanglejtésűnek kell lennie. És újra: ha elmondják és mégsem történik meg, akkor meg kell szabadulniuk attól a gonosz lélektől. Mert nem akarjuk, hogy ilyen lélek legyen rajtunk.

Mt 6:7

⁵² Ha valaki így beszél a mi Gyülekezeti Házunkban, akkor így kell lennie. Meg van írva. Ha nem történik meg, amit elmondott, akkor kiűzik belőle azt a gonosz lelket. Annak kell lennie... Nem csak ismételgetni valamit. Jézus azt mondta: „Ne használjatok felesleges ismételgetéseket (Károli: ... ne legyetek bőbeszédűek), mint a pogányok...” Az elhangzó üzenetnek közvetlenül valakihez kell szólnia, vagy a gyülekezetet kell segítenie. Ez van leírva, és ez nem...

⁵³ A nyelveken szóló emberek és akiknek megvannak a többi ajándékok a Krisztus Testének segítésére, órákkal az összejövetel megkezdése előtt gyűlnek össze. A Szentlélek munkálkodik rajtuk keresztül, és aztán le is tesznek valamit az asztalra. Mi pedig elmondjuk, amit ők mondtak. Ha pedig nem történik meg, amit elmondtak, akkor addig nem csinálhatnak ilyet, amíg a gonosz lélek ki nem jön belőlük.

Azt mondjátok: - Branham testvér, azért ez...

Nos, nézzétek. Nekem fel kell itt állnom. Nem félek, mert ez Isten. Minden alkalommal igaznak kell lennie. És minden alkalommal meg is kell történnie. Amikor pedig az emberek látják megtörténni ezeket a dolgokat, akkor hisznek.

A pünkösdi gyülekezetnek ma reggel egy igazi, jó konferenciára van szüksége. Pontosan így igaz. Mindannyian gyűljünk össze és elmélkedjük ki ezeket a dolgokat. Minden felekezet jöjjön össze: az egység hívők, a kétisten hívők, a háromság hívők, a négyisten hívők, az Isten Egyháza, az Isten Gyülekezetei és a többiek. Hozzuk mozgásba a gyülekezetet.

Amíg a Sátán eléri, hogy csak egymásra lövöldöztök, addig ő hátradőlve a széken azt mondja: - Nahát, még csak harcolnom sem kell.

ApCsel 5:32

⁵⁴ Bárcsak össze tudnánk jönni és testvérekként felnézni Istenre, aztán együtt lépni, kéz a... Egységben. Nem kell változtatnotok, hogy egyik ebbe a gyülekezetbe járjon, és... Csak tegyetek úgy, ahogyan akartok. Az a sok apró különbség, amiket csináltok, egyébként sem tesznek mássá benneteket. Isten mindnyájatoknak megadja a Szentlelket. A Biblia mondja, hogy Isten azoknak adja meg a Szentlelket, akik engedelmeskednek Neki. Tehát biztos, hogy valaki engedelmeskedett Istennek.

⁵⁵ Amíg viszont a Sátán meg tudja tartani az apró különbségeket, ez az oka ma annak, hogy a gyülekezet ilyen felbolydult állapotban van. Felejtsük el a másságokat és jöjjünk össze. És ne felejtsük, hogy a másik testvér is ugyanannyira Krisztusban van, mint mi. Nincsenek nagyok és kicsik, nincsenek felsőbbrendűek. Gyermekek vagyunk. Krisztusban egyek. Az apró különbségeink pedig nem tesznek minket egymástól különbözővé. Lehet, hogy Becky kék ruhát akar, Sarah pedig pirosat. Mindketten ruhát kapnak. Értitek, mire gondolok? Nem veszekedhetnek erről. Tehát úgy gondolom, hogy nekünk is így kellene tennünk.

1Móz 1:27

⁵⁶ Most tehát a világkonferenciákról volt szó, a világválság idején. Tudjátok, Isten is tartott néhány konferenciát. Mi Trianon, Genf és a Szövetségesek konferenciáira, és még sok más konferenciára gondolunk. De most gondoljunk azokra a konferenciákra, amiket Isten hívott össze: hiszen az általunk ismert konferenciák is Isten konferenciáinak a mintájára zajlottak le. Az Igét tekintve úgy gondolom, hogy az első konferenciát, amire gondolok, úgy nevezhetnénk: Isten édenkerti konferenciája. „Teremté tehát az Isten az embert az ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket.” Ők voltak Isten szeretett gyermekei. És a szabad akarat alapján lettek megteremtve.

⁵⁷ A hitetlen ember sokszor kérdezi: - Miért tenne egy igazságos Isten olyat, hogy ennyi szenvedést enged meg századokon át? Nem Isten tette ezt. Az ember tette ezt saját magával. Isten nem akarta, hogy az ember ezt tegye. - Ha Isten tényleg mindenható, akkor miért engedte meg, hogy ez megtörténjen? Miért nem teremtette az embert tökéletessé?

Mert kezdetben nem volt semmi, csak Isten. Istenben pedig ott voltak az Ő tulajdonságai. Az a tulajdonság, hogy egy Megváltó legyen. Tudjuk, hogy így van. Ő egy Megváltó, és ez a tulajdonság Benne volt. Azonban semmi nem volt elveszve, amit meg kellett volna váltani. Istenben ott volt a tulajdonság, hogy Atya legyen, de nem volt semmi, aminek az atyja lehetett volna. Istenben ott volt a tulajdonság, hogy gyógyítson. De nem volt semmi elveszett, semmi, ami beteg lett volna. Ezért Isten számára az egyetlen dolog, amit tehetett, az ember megteremtése volt, a szabad akarat alapján. Tudta, hogy az ember megteszi majd. Nem Isten tette ezeket a dolgokat, hanem maga az ember.

⁵⁸ És te ma reggel is ugyanígy vagy. Elfogadhatod az életet, vagy elutasíthatod az életet. Isten azonban ilyenné teremtette az embert, tudva, hogy az ember megteszi majd. Nem akarta, hogy az ember ezt tegye, de tudta, hogy megteszi majd. És ezáltal válnak nyilvánvalóvá az Ő tulajdonságai. Tehát semmi nem futott ki az időből. Minden tökéletesen Isten időrendje szerint működik. Ezáltal pedig pusztán nyilvánvalóvá lesznek az Ő tulajdonságai, hogy kiválassza a gyermekeit, akik valóban szeretik Őt és hisznek Neki. És minden embernek egyenlő joga van.

⁵⁹ Mivel Isten végtelen, kezdettől fogva tudja, hogy mi lesz és mi nem lesz, tehát nem Ő akarta, hogy bármi... De mivel Ő végtelen, Neki tudnia kell. Ezért mondhatta azt, hogy lesz majd egy szeplő és sömörögzés nélküli gyülekezete. Mert tudta, hogy meglesz ez Neki. Ő Isten.

⁶⁰ Most pedig, ezen a gyönyörű helyen, az Édenkertben, óh, ahol a férfiak és az asszonyok együtt éltek... Isten egy nagy vállalkozó. Sokan vannak ma itt Tucson-ban, ebben az épületben. Néhány évvel ezelőtt, amikor itt jártam, még csak egy aprócska város volt. Feljebb pedig, ahol én lakom, néhány éve még ott mentek keresztül a coyote és a papago indiánok. Most meg... Nagy építkezések vannak, házak, épületek és csak több, és több és még több. Mi történik? Látjátok, idejönnek a vállalkozók, megvesznek egy földterületet, felosztják és elkezdik az építkezést rajta.

⁶¹ Isten is ezt tette. Maga elé helyezte az összes anyagot, hogy megalkossa a testünket; miközben ezt a világot alakította. Tizenhat elemből állunk. Hamuzsír, kalcium, kőolaj, kozmikus fény, stb. És ezekből együttesen áll össze az ember. Azonban ezek az anyagok már itt voltak, mielőtt ember lett volna a földön. Isten megalkotta a testeinket és elhelyezte ide azt az anyagot még mielőtt a föld létezett. Ebbe pedig Isten hoz bennünket, Ő általa jövünk el ide. És lehetőségünk van arra, hogy örökké éljünk, ha ez a választásunk. Pontosan ez a lehetősége volt meg Ádámnak és Évának. Valaha is... Isten változhatatlan. Ugyanannak kell maradnia, és minden ember számára ugyanazt a lehetőséget kell megadnia.

⁶² Most tehát látjuk azt, hogy Isten... Örült akkor, amikor az embert teremtette. Rátekintett a lányára és a fiára, és nagyon örült nekik. Aztán látjuk, hogy amikor Ádám és Éva vétkezett, üzenet hangzott el Isten, a mi Atyánk számára: - A gyermeked elesett a kegyelmedtől. Elszakadt Tőled... Óh, mennyire sajnált ekkor Isten szíve.

1Móz 3:9

⁶³ És most figyeljük meg a természetet. Amikor Ádám rádöbbsent arra, hogy elveszett; amikor tudta, hogy rosszat tett és bizonyossá vált számára, hogy rossz úton van, elrejtőzött. Elrejtőzött ahelyett, hogy kiáltott volna: - Óh, Atyám, jöjj ide hozzám! Elvesztem, rosszat tettem! Becsaptak engem! Jöjj ide hozzám!

Isten volt az, aki fel és alá járkált a kertben, neki kellett kiáltoznia: „Ádám, hol vagy?”

1Móz 3:4

⁶⁴ Nem ugyanígy van ez ma is? Az embernek meg lehet mutatni Isten Igéjéből, hogy elesett. Pontosan így van. Ádám tudta, hogy elesett. Kudarcot vallott Isten Igéjében. És ne

felejtsetek, hogy nem nagy dolog kellett hozzá. Tudjátok, mi okozza ezt a sok betegséget, ezt a sok bajt, a halált és a fájdalmat már 6000 éve? Hogy egy asszony elbukott abban, hogy Isten Igéjének egy kis részét, egy kis kifejezését elhiggye: csak egy kis vesszőcskét. Az Ige nagyrészét hitte. A Sátán a legtöbb dolgot illetően az igazat mondta neki. - Ezeket a dolgokat megtehetitek, ezt pedig... Aztán azt mondta: „Bizony nem haltok meg.” Pusztán az, hogy nem hitt egy kis vesszőcskében, mindezekhez a problémákhoz vezetett. Így igaz?

Jn 1:1

⁶⁵ Azt gondoljátok, hogy egy vesszőcske visszahúz benneteket, mivel ennyi mindent okozott már? Nem, uraim! Vissza kell térnünk az Igéhez! Ez az egyetlen... Ez Isten. „Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige.”

⁶⁶ És látjátok, amikor Isten megalkotta az embert, amikor elkezdte kikeltetni az életet a földön; akkor előjöttek, mint a húsvéti virágok. Előjött a fű, és előjöttek a különböző élőlények fajtái. A nagy Szentlélek keltegette... Keltegetni annyit jelent, mint anyáskodni, a tojásokat melengetni, kikeltegetni őket. Előbújtak a virágok. Az Atya azt mondta: - Ez csodálatos. Csak így tovább... Aztán tovább keltegette az életet, és egy idő múlva előjöttek a madarak. Aztán jöttek a következő dolgok, jöttek az állatok. Egyre nagyobb, nagyobb, nagyobb és nagyobb dolgot alkotott. Aztán végül elkészült a mű, amely visszatükrözte annak a tükörképét, aki az életet kikeltette: Istenét. Az ember Isten képmása volt. Az embernél nagyobbat soha nem alkotott Isten, még szeretett testvérnőinket, az asszonyokat sem. Az asszony nem része az eredeti teremtnésnek. Ő az emberből származik, az ember része. És ők Krisztusban egyek. Óh, milyen nagy lecke is van most a szemünk előtt. Órákat tölthetnénk ennek a megvilágításával.

⁶⁷ És figyeljük meg, hogy az ember Isten képmása volt, aztán pedig Isten a saját képmásában jött le ember formájában: Jézus Krisztusban. És Krisztusban Isten volt a... Krisztusban Isten tükrözte vissza saját magát a földnek. Visszatükrözte, ami Ő volt: egy Megváltó, egy Isten, egy gyógyító Isten. Egy emberen keresztül mutatta meg az Ő valódi tulajdonságait, ez volt az Ő képmása. És ahhoz, hogy Isten ezt megcselekedje, Ő nem származhatott férfi és nő közösüléséből, ami először is elindította a lavinát. Ezért szűz fogantatásból származik. Hát nem látjátok, hogy mi volt az első bűn? Sokan nem értenek egyet vele, és nevetség tárgyává teszik a kígyó magváról szóló tanítást. Pedig erről van szó.

⁶⁸ Tehát a képmás: Isten saját tükörképe Krisztus. Aztán, amikor az ember elveszett... Ma amikor egy embernek megmutatják az Igéből, hogy nem kellene ezeket a dolgokat cselekednie, az az ember talán hűséges egy gyülekezethez. Ha vannak itt ma reggel a katolikus barátaim közül, akkor bocsássatok meg nekem egy percre. Nekem is minden hozzátartozóm katolikus, tudjátok. Római katolikusok.

⁶⁹ Most figyeljetek. Egyszer egy pap jött oda hozzám a sok nagy gyógyulás miatt, és azt mondta: - Katolikus háttérből való vagy. Akkor miért nem vagy katolikus?

Azt mondtam neki: - Katolikus vagyok.

Ő azt felelte: - Nem, ezt nem tudom elhinni.

Azt mondtam: - Nem azt tanítja az egyházad, hogy ez a Biblia... Hogy Jézus Krisztus alapította az első katolikus gyülekezetet, és hogy ezek az apostolok katolikusok voltak?

- Igen.

Azt mondtam: - Akkor pontosan azt hiszem, amit ők leírtak.

Azt mondta: - De Branham úr, a gyülekezet folyton változik. Isten Péternek adta a hatalmat, hogy nála legyenek a kulcsok. Ő az, aki megkötheti a pápák apostoli utódlását..., stb.

⁷⁰ Nekem megvan az összes katolikus tanítás, legalábbis a legtöbbje. A *Hitünk igazságai* című könyvben és a többi írásban. Azt mondtam: - De nézze. Azok az emberek írták ezt a Bibliát, akik Jézus mellett voltak és vele együtt jártak itt a földön. Azt mondjuk, hogy ők katolikusok voltak. Ha ők írták a Bibliát, akkor ön szerint nem jobban ismerték ők Isten akaratát és Isten parancsolatait, mint a mai, modern hívők csoportja? Ha tényleg ez volt Isten gyülekezete, és ők tényleg engedelmeskedtek annak, amit Isten eredetileg mondott, és az valóban Isten Igéje volt: nézze meg a jeleket és a csodákat, amik követték őket! Ma pedig semmi nincs meg ezekből. Ez annak a bizonyítéka, hogy Isten nincs ezzel az egyházzal.

Azt mondta: - Branham úr, nem kellene vitatkoznunk.

Azt mondtam: - Uram, én senkivel nem vitatkoznék. Csak kérdezek öntől valamit... Aztán még felhoztam a beszélgetésben a nicea-i zsinatot és a többi dolgot.

Azt mondta: - Nem kellene vitatkoznunk... Azt mondta: - Ön a Bibliáról próbál beszélni, az Igéről... Azt mondta: - Isten az Ő egyházában van. Az egyház akkor az volt. Az egyház ma pedig ez. Ma az egyházra kell hallgatnunk.

Azt mondtam: - Isten az Ő Igéjében van.

Azt mondta: - Isten az Ő egyházában van.

Azt mondtam: - Isten az Ő Igéjében van. És ha az Ige nincs benne az egyházban, akkor Isten sincs benne az egyházban, mert az Ige Isten... És azt mondtam: - Ezenkívül, hiszi ön, hogy az Apokalipszis (ez a Jelenések könyvének görög neve), hogy az Apokalipszis ihletés által lett írva?

Azt mondta: - Természetesen.

Jel 22:19

Azt mondtam: - Akkor Jézus Krisztus maga mondja az Apokalipszisben, hogy: „Ha valaki egy szót elvesz ebből, vagy egy szót hozzáad ehhez (Károli: ...ha valaki ezekhez hozzátesz (...)) és ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből), az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből...” Akkor hogyan mondhatják önök, hogy joguk van elvenni belőle és hozzátenni még valamit, vagy hogy joguk van azt tenni, amit jónak látnak; ha maga a keresztény egyház alapítója, Jézus Krisztus, tiltja ezt meg önöknek? Nincs ehhez joguk.

⁷¹ Óh, ez az óra, micsoda roppant időben élünk! Amikor pedig az embereknek elmondják, mit hibáztak, akkor inkább fügefalevelek mögé rejtőznek, ahelyett, hogy azt

mondanak: - Atyám, vétkeztem, bocsáss meg nekem... A fügefaleveleket maguk varrták össze. És megpróbáltak... A „vallás” szó jelentése: elfedezés, takaró. Az emberek pedig a saját kézzel próbálják összeöltögetni maguknak a takaróikat. Az ember ma sem más.

1Móz 2:17

⁷² Tehát Istennek egy konferenciát kellett összehívnia. Találkoznia kellett az Ő emberével, az Ő gyermekével. Ne felejtsük, hogy a Isten parancsa kimondta: „... mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz.” Isten pedig nem lépheti át a saját törvényeit, hogy úgy tegyen igazságot. Tehát egy hatalmas szakadékot csinált önmaga és az ember között. Így amikor ők... Isten meg akarta váltani az Ő gyermekét. Nem akarta, hogy a gyermekei így folytassák tovább. Ezért meg kellett váltania az embert. Összehívta az első konferenciát. Ez volt az első konferencia, amelyen Isten az emberrel találkozott: az Édenkert Konferencia.

⁷³ Hogyan fogja Isten megmenteni az embert? Mit tehet Isten, hogy visszahozza magához az Ő elveszett gyermekeit? És ne felejtsük el, hogy Isten első döntése mindig tökéletes. Ha a fügefalevelek, vagyis a hitvallások, megoldották volna a dolgot, akkor Isten azt mondta volna: - Ádám, helyesen cselekedtél. Jöjj elő a fák mögül. Látom, hogy bölcs ember vagy. Az én képmásom vagy, mert bölcs vagy. A fügefaleveleid nagyon helyénvalóak...

⁷⁴ Az ember még mindig a fügefalevelekkel próbálkozik, pedig Isten már meghozta a döntését. A döntés pedig az volt, hogy valaminek meg kellett halnia. Mert ez Istenről szólt, az Ő saját törvénye felé való szentségéről és igazságáról. „Amely napon eszel arról, bizony meghalsz.” És ehhez egy olyan helyettesítőt kellett találni, aminek voltak érzései. A növényi életnek nincsenek érzései. Istennek meg kellett ölnie valamit ahhoz, hogy bőrökkel fedezhesse el az ember testét. És ez volt Isten döntése az ember megmentését illetően, hogy így hozza vissza az embert az Istennel való közösségbe az Édenkertben. És ez örökké így is maradt.

Egy ember sem... Nem tudom, hányszor próbálták már oktatni az embereket arról, hogy majd valamilyen oktatási program megoldja ezt a kérdést. Hányszor próbálkoztak már ezzel a gyülekezetek? Mindig is kudarcot vallottak vele, és mindig is kudarcot fognak vallani vele. Próbálunk szervezkedni, már minden embernek van... Nem az oktatás ellen szólok. Nem a szervezés ellen szólok. De az összes szervezet és az összes oktatási program, amit mi, emberek csináltunk, nem mások, mint pusztán fügefalevelek! Vissza kell térnünk Isten eredeti döntéséhez, amit az első konferencián hozott az Édenkertben: vissza kell térnünk a vérhez.

⁷⁵ A zsidó ember a régi időkben... Néhány perc múlva a Pünkösdről is fogok beszélni. A régi időkben, amikor Isten elfogadta ezt a helyettes áldozatot, a zsidó ember szépen ment az úton a maga hibátlan ökrével. Azt mondta magában: - Igen, bűnös ember vagyok. Jehova megköveteli tőlem, hogy vérrel áldozzak neki... Úgyhogy megy és fogja az ő bárányát, vagy az ökrét. Elviszi az állatot a főpaphoz a templomba és kezét az áldozatára helyezi. Mit jelent ez? Az áldozót azonosítja az áldozattal. Aztán jön a pap, megöli az ökröt, felfogja a vért és ráönti a... Az áldozó, az a zsidó ember, pedig őszinte szívből tudja, hogy ez az, amit Jehova megkövetel tőle.

Az az ember jó érzéssel ment haza. Mert átérezte annak a báránynak a remegését és a rázkódását. Az állat vére szétfolyt a kezén. Látta, hogy szegény állat hogyan rugdalózik és hogyan haldoklik, miután a torkát átvágták. És az a zsidó ember tudta, hogy neki kellett volna ott haldokolnia. Ráttekintett az áldozatára. A keze ráhelyezésével pedig önmagát azonosította az áldozatával: - Nekem kellene a helyedben lennem... Miután pedig átvágták az áldozat torkát, és az állat elkezdett vérezni és haldokolni, rázkódni és aztán kimúlni, az áldozó ott állt mellette és azt mondta: - Óh, Jehova, elfogadtad ezt az áldozatot én helyettem. Nagyon szégyellem magam... És ez a zsidó ember megigazulva tért haza, mert pontosan azt cselekedte, amit Jehova megkövetelt tőle.

Ámos 5:21

⁷⁶ Ez rendben is volt. Azonban idővel az áldozás pusztán egy családi hagyománnyá vált. Mostmár az emberek csak veszik a maguk áldoznivalóját, és azt mondják: - Nézzük csak. Mindjárt itt az új hold ünnepe. Jobban teszem, ha kitakarítom ezt a sátrat. Pünkösöd következik. Jobban teszem, ha megyek és feláldozok egy bárányt... Aztán elmennek és megölik azt a bárányt, minden érzés nélkül. Felteszik... Aztán ugyanolyan gondolatokkal mennek haza, mint ahogy elindultak áldozni. És mit cselekedtek ezzel? Jehova megmondja itt Ézsaiás könyvében, aztán kicsit később, amikor azt mondja: „A ti ünnepléseitek búzzé vált az orromban (Károli: Gyűlölöm, megvetem a ti ünnepeiteket, és nem gyönyörködöm a ti összejöveteleitekben.)”

⁷⁷ Nem jöhetünk áldozni úgy, mint egy csapat divatbábu. Nem jöhetünk úgy, mint egy csapat hivatalos... És ahogy a mai vallások teszik. Mi pünkösddiek vagyunk, akkor pedig mély komolysággal jöjjünk. Tegyük rá a kezünket arra a golgotai áldozatra, érezzük meg Jézus Krisztus elvérzését és szenvedését. Azonosítsuk magunkat azzal, hogy meghaltunk a világ dolgainak és a mai idők modern elgondolásainak.

⁷⁸ Olyanok vagyunk, mint Sodoma és Gomora, ebben élünk. Hadd legyen az az igaz lélek bennünk... Ezek a bűnök naponta zaklatják a lelkünket (soul). A világ bűnei pedig és Hollywood divatja, a hollywood-i evangélium és a többi értelmetlenség, a sok kence-fince és ez a modern zene, a sok ugra-bugra... Egyszer viszont elhallgat a zene, és az ember lehangolódik. Amikor viszont az ember megmosódik a bárány vérében, már nincs szüksége erre a zenére, vagy bármi másra! Isten ereje munkálkodik az emberben. Az ember pedig kiálthat, ujjonghat és magasztalhatja Istent! Mindent megtehet, amire ez a világi zene soha nem lesz képes! A Szentlélek van az emberben. Jézus Krisztussal azonosul.

⁷⁹ Ma azonban csak azt akarjuk... Nekünk pünkösddieknek azért csak kell ugrálnunk egy kicsit, mert az elődeink is ezt tették. Nekik viszont volt miért ugrálniuk, hiszen a Szentlélek volt bennünk, és azért ugráltak. Amikor pedig abbahagyták az ugrálást, akkor is olyan magas szinten éltek, mint amilyen magasan az ugrálás közben voltak. Mert ha olyankor nem élsz olyan magasan, akkor egyáltalán ne is ugrálj. Amikor mi abbahagyjuk az ugrálást ma, mindenféle módon élünk. Visszatükröződik belőlünk, amiért élünk.

⁸⁰ A szervezeteink pedig egyre világiasabbá válnak. Kikerülnek a gyülekezetből és engedik, hogy a pünkösdi testvéreink ezekben a nagy iskolákban tanuljanak. Rendben vannak, semmi nem szól ellenük, csak szeretnék rámutatni valamire. Kiművelik őket,

pszichológiát tanítanak nekik, tudományos fokozatot kapnak... A többi ember ugyanezt teszi, aztán kiküldik őket közéjük. És amiké ők válnak, az egyáltalán... Egyáltalán nem pünkösdiek.

Istennek nincsenek fiú unokái. Istennek fiai vannak. Próbáljuk elgondolni, hogy anyukánk, apukánk és a többiek is pünkösdiek voltak. Ha már járunk vasárnapi hittanóra, akkor automatikusan pünkösdiek leszünk. Ez csak unokaság. Istennek viszont nincsenek unokái. Istennek fiai és lányai vannak. És minden embernek azt az árat kell ezért megfizetnie, amit az első ember megfizetett. Jézus Krisztus kiontott vére alá kell jönnie. Ezt kell megtennie.

⁸¹ Tehát azt látjuk, hogy ez az... Kezdetben még ott volt az a komolyság... Ma meg úgy gondolkozunk, hogy itt van ez a fiatalember, aki műveltséget szeretne... Úgyhogy el is járja az iskolákat, stb. És teljesen művelten kerül ki onnan. Nagyon szépen tud beszélni, jó kiállása van a szószéknél, igazán ragyogó megjelenésű férfi. Nos, nem más ez, mint Hollywood! Ők akarják a szép, csillogó dolgokat. Olyan embert akartok, akinek kultúrája van, aki alaposan kiművelt.

⁸² Olyan embert akartok, aki széles látókörű, aki meglátja... Nem törődik azzal, hogy az asszonyok vágatják a hajukat; pedig a Biblia azt mondja, hogy ne tegyék ezt. Nem érdekli őt... Ha egy olyan diakónus jár a gyülekezetbe, aki jó ember és aki sok pénzt is tud adni, akkor az sem számít, ha többször is megnősült már. - Semmi probléma, hiszen jó ember... A Biblia azonban elutasítja ezt! Pontosan!

Jn 12:32

⁸³ Nem teológiával kerülünk be a gyülekezetbe, hanem „térdelológiával”. Így van. Krisztusba kerülünk bele. De látjátok, ma az az elgondolásunk, hogy mi is azt akarjuk tenni, mint a többiek. Emiatt került bajba Izráel: úgy akart cselekedni, mint a többiek. A pünkösd ünnepségünk csak egy külsőségekben megnyilvánuló ájtatosság lett. Ezt mindannyian tudjuk. És látjuk, hogy egyre inkább... Nem szabad ezt tennünk. Hanem vissza kell térnünk, és Jézus Krisztussal kell azonosítanunk magunkat. Az Ő útját kell járnunk és Őt kell engednünk, hogy munkálkodjon rajtunk keresztül. Azok az emberek örömmel követik, akiknek egyszer azt tanította: „És én, ha felemeltetem e földről, minden embert (Károli: mindeneket) magamhoz vonzok.” Óh, milyen jó lenne tovább folytatni ezzel és még több dolgot elmondani erről az Édenkert Konferenciáról. Azonban még van néhány konferencia, melyekről beszélni szeretnék.

⁸⁴ Nézzünk például egy másikat. Úgy nevezném, hogy: az Égő Csipkebokor Konferencia. Az Égő Csipkebokor. Tehát, Istennek volt egy menekülésben lévő prófétája. Ha Isten egy embert elhív valami elvégzésére, akkor az az ember jobban teszi, ha enged a hívásnak. Különben élete hátralevő idejében nyomorultul fogja érezni magát. Mózes az útja elején volt. Isten hívta el. Egy munka elvégzésére lett elküldve. Amikor pedig nekivágott a feladatnak, a nép nem hitt neki, Mózes pedig kiengedte őket a kezéből.

⁸⁵ Elmenekült és feleségül vett egy gyönyörű etióp lányt, és... Egy csomó birkát örökölt. Úgyhogy ott volt a pusztaságban és teljesen elvesztette a néppel, az élő Isten gyülekezetével kapcsolatos látását. Pedig Isten elrendelte őt erre a feladatra. Isten ezért

nevelte fel Mózeszt. Miután megszületett az édesanyja méhéből, Isten ezért a célért nevelte őt fel. Semmi szükség azzal próbálkozni, hogy kikerüljük a feladatunkat. Úgyis el fogjuk végezni, ami a dolgunk.

⁸⁶ És ti, akik a gyülekezetbe jártok és érzitek, hogy ott beljebb még van valami a szívetekben: nyomorultak lesztek, ha csak nem fogadjátok el úgy azt a Krisztust, ahogyan kell! Már láttátok az igazi, tiszta Szentlelket az emberekben munkálkodni. Nyomorultak lesztek addig, amíg hozzátok is el nem jön. Mert ez Isten hívása felétek. Úgyhogy adjátok meg magatokat, és gyertek elő a bokrok mögül! Hiszen már minden el van rendezve. Isten elkészítette a maga útját. Ez az út pedig a véren visz keresztül.

Azt mondod: - Nos, én az egyházhoz tartozom... Ez semmivel nem jelent többet annál, mint hogy tagságod van a lóversenypályán. Semmi többet nem jelent ennél. Nem szólok semmit a szervezetek ellen, de... Nem a szervezetekben lévő emberek ellen szólok, hanem a rendszer ellen.

2Móz 3:7

⁸⁷ Most pedig figyeljük meg ezt. Itt látjuk ezt az égő csipkebokrot. Isten tudta, hogy ez a próféta megkönnyítve a maga dolgát élt. Ezért Isten elhatározta, hogy beszélni fog vele. Isten kiválasztott egy helyszínt. Vészhelyzet volt: - „Hallottam népem kiáltását.” Elküldtem egy embert népem megszabadítására, de ő még gyenge és lagymatag...

Óh, Isten... Remélem, hogy ma reggel is elhív majd valakit. Szolgálók, hogy lángra gyúljatok! Nézzétek meg a látomást. Haldoklunk! A világnak vége! Az egyház eltávolodott Istentől! Isten a menyasszonyt próbálja meg kihívni.

2Móz 3:5

⁸⁸ Isten tehát kiválasztott egy helyet. Számunkra egy nagyon szokatlan helyszínt: a hegy tetején egy bokrot. Ez azonban magára vont a próféta figyelmét. Isten oda hívta fel a prófétát egy konferenciára. Figyeljétek meg, hogy szóról-szóra kellett engedelmeskednie. „... oldd le a te cipőidet (Károli: saruidat) lábaidról; mert a hely, amelyen állasz, szent föld.”

Mi történt volna, ha Mózes azt mondja: - Nos, Uram, én is megtanultam ám egy-két dolgot. Az illendő viselkedés az, ha a kalapunkat vesszük le. Úgyhogy én is a kalapomat veszem le... Ez nem működött volna. Ha Isten cipőt mondott, akkor Ő a cipőre is gondolt.

⁸⁹ Amikor Isten újjászületést mondott, Ő az újjászületésre is gondolt. Nem egy kézfogást, vagy egy hitvallás elismétlését értette alatta. Mindenki úgy fél attól az újjászületéstől. Az ördög kicserélte az újjászületést egy kézfogással, vagy valamiféle lelki ráhatással, aminek következtében az ember azt mondja: - Igen, újjászülettem... Az életed azonban megmutatja, hogy valójában ki vagy. A benned lévő élet.

Ha azt mondod, hogy újjászülettél Isten Lelke által, de csak egyetlen szót is cáfolsz a Bibliából; akkor ez megmutatja, hogy nem születtél újjá! Aztán próbálsz valahogy bebizonyítani, hogy nem a Szentlélek mondta azt, mert Ő soha nem tagadná meg a saját Igéjét. Azt mondod: - Nos, a gyülekezetem így tanítja... Ebből látszik, hogy nem születtél újjá. A gyülekezet által születtél meg, de nem Isten által. Ez Isten: az Ő Igéje.

Itt van tehát Mózes, a felkent. - Vedd le a cipődet, mert szent földön állsz.

- Nem lehetne úgy, hogy a kalapomat vegyem le?

Ő azt mondta, hogy a cipődet. És ezt is értette alatta: cipőt! Ha pedig Isten újjászületést mond, akkor az újjászületést is érti alatta!

⁹⁰ Most figyeljete. Vegyes hallgatóság és fiatal gyermekek vannak itt. Az orvosotokra is figyelnétek. Figyelnétek a... Remélem, hogy figyeltek rám és hogy megértetek. Minden születés egy nagy összevisszaság. Nem számít, hogy a disznóólban vagy egy rózsaszínűre festett kórházi szobában történik-e. Minden születés egy nagy összevisszaság, minden születés az. Ilyen az újjászületés is. Egy nagy összevisszaság! Olyan dolgokra vesz rá, amikről nem hinnéd, hogy megtennéd őket. Azonban ebből a halálból és ebből az elrothadásból jön elő az élet. És egy mag sem hozhat elő új életet, amíg meg nem hal és el nem rothad. És ebből az elrothadt összevisszaságból... Amikor már semmi elrothadni való nem maradt, akkor már csak az élet él.

⁹¹ Amikor egy fiú Istenhez jön, próbákat kap. Amikor...Emlékszem rá, ahogyan én is ott álltam azon a napon, amikor az én megpróbáltatásom zajlott. Napról-napra, hónapról-hónapra és több éven át, négy vagy öt éven keresztül álltam ki az utcasarkokra az evangéliumot prédikálni és azt cselekedni, ami helyes volt Isten szemében. Ő pedig engedte, hogy a feleségem a karjaim közt haljon meg, miközben a kislányom is ott haldoklott. Odahajoltam a kislányomhoz. Azt mondtam: - Uram, Istenem, ne engedd, hogy a kislányom meghaljon... Nyolc, vagy kilenc hónapos volt akkor.

⁹² Felnéztem. Olyan volt, mintha egy fekete lepedő ereszkedne alá. Isten megtagadta, hogy meghallgasson engem. Még rám sem nézett. Felálltam, úgy 23 évesen. A feleségem már ott feküdt a hűtőházban. Vele kapcsolatban is megtagadta, hogy meghallgasson engem. Pedig amit én tettem... Azt mondtam: - Istenem, mondd meg, mit cselekedtem. Ha valami rosszat tettem, akkor engem büntess meg, ne őket... Azt mondtam: - Mit cselekedtem? Egész nap dolgoztam, egész éjszaka prédikáltam, az utcasarkokon álltam és mindig... Mit csináltam? Mondd meg, mit tettem!

Isten még csak meg sem mondta nekem.

⁹³ Aztán odajött mellém a Sátán. Azt mondta: - Akkor is szolgálod Őt, amikor egy szavába kerülne, hogy ez az egész helyzet megváltozzon? Egy szavával megmenthetné a kislányodat, de megtagadja, hogy megtegye. Nem teszi meg, pedig egyetlen szóval... Akkor is Őt szolgálod?

⁹⁴ Minden emberi érvelés azt diktálja: miért szolgálnám Őt, ha még annyit sem tesz meg, hogy a kislányomra rátekintsen? Csak ennyi kellene. Hiszen ha végiggondolom, hogy mennyi mindent tettem meg érte, Ő meg még a kislányoméért sem hallgat meg engem... Ez volt a legnehezebb kísértés. Minden emberi érvelés rám szakadt. Miért szolgáljam Őt, ha annyit nem tesz meg értem? Éjjel-nappal Őérte munkálkodom. Ő meg még azt sem mondja meg nekem, hogy mi rosszat tettem.

Az emberi érveléseknek szertefoszlottak. Óh, amikor az ember újjászületett, van ott belül valami, ami megmarad! Eljutottam arra a pontra, amikor azt gondoltam: - Honnan vettem a kislányomat? Honnan jött ő? És mi vagyok én? Honnan jöttem én?

Értitek? Amikor minden emberi érvelés megtörik, akkor marad ott az igazi, tiszta Szentlélek.

⁹⁵ Odamentem a kislányomhoz és rátettem a kezem a fejére. Annyira szenvedett szegény, hogy a szemei összenéztek. Azt mondtam: - Drágaságom, néhány perc múlva téged is odafektetlek a mami karjai közé a hűtőházban. Itt, a fenyőfák alatt foglak eltemetni. Aztán egy napon találkozol majd apucival is... Aztán felnéztem és azt mondtam: - Istenem, még ha megölsz is engem, én bízni fogok Benned. Őt adtad, és elvetted. Áldott legyen az Úr neve.

⁹⁵ Addigra minden emberi érvelésem eltűnt. Az utam végén voltam. Amikor pedig az utad végére érsz, ott van Istennek az az igazi Lelke, hogy átvegye azt az időszakot és hogy felemeljen téged. Újjá kell születned.

⁹⁷ Mindennek meg kell halnia. Minden teológiádnak, minden gondolkodásodnak és mindennek, ami lenni akartál. Az életed és minden más meghal. És akkor jön be a Szentlélek. Akkor veszed le a kalapot, a cipőt, és állsz meg Isten előtt. „Kezeimben semmit nem hozok, csak a te keresztedbe kapaszkodok.” Ide kellett eljutnia Mózesnek. Ahol engedelmeskedni tudott annak, amit Isten mondott neki. Az Égő Csipkebokor Konferencia. Aztán Isten azt mondta: - Most megmutatom neked a dicsőségemet... Miután Mózes már hajlandó volt menni. És lement Egyiptomba.

⁹⁸ Tehát volt az Édenkert Konferencia és az Égő Csipkebokor Konferencia. Most gyorsan nézzünk meg még egyet. Vegyük a Vörös Tenger Konferenciát. Tudjátok, hogy sokszor éppen a kötelességünk végzése közben húzza keresztül utunkat a Sátán. Szolgáló testvérek, mindnyájan tudjátok ezt. Keresztények, ti is tudjátok. Pontosan...

⁹⁹ Itt van Mózes. Lement és bemutatta a jeleket Izráelnek. Annak a népnek, akiknek már az első jelet is bemutatta, és ők nem hallgattak rá. Most pedig visszament hozzájuk a kötelességét végezni, Isten felkenetése alatt. Isten hangjával ment oda, mellyel létezésre is elő tudott szólítani dolgokat. Elő tudta hívni a böglyöket. Isten hangját használta. Azt mondta: - Jöjjenek a böglyök... Pedig az országban egyetlen böglyő sem volt. Aztán visszaindult. Tudta, hogy meg fog történni, mert Isten szavát mondta ki. Visszaindult, és egy nagy, zöld böglyő már el is kezdett ott körözni. Aztán pedig már több kiló böglyő volt ott négyszögölenként.

¹⁰⁰ Kreatív: az a munka, amely ma Jézus Krisztus gyülekezetéhez tartozik, Jézus Krisztus vére alatt és az Ő Igéje által, melyen keresztül kapcsolatban vagyunk Vele. Nincs különbség. Itt van az az Ige, amit hallunk. És ez Isten. Látjuk Őt ott állni. Tudjuk, hogy Ő beszél hozzánk. Egy és ugyanaz. Láttam már ezt megtörténni és tudom, hogy igaz. A Bibliával van.

¹⁰¹ Mózes tehát hatalmat kapott. Lement és bemutatta a jeleket Izráelnek. Izráel pedig kijött vele onnan. Most pedig itt vannak, miközben a kötelességüket végzik. A Vörös-

tenger az útjukat állja. Mózes összehívott egy konferenciát. Mózes biztosan egy kőszikla mögötti helyet választott ki. Odament és azt mondta: - Uram...

Ha a kötelességedet végzed, akkor jogod van összehívni egy konferenciát. Ezért jövünk el imádkozni. Ezért küldenek el minket a kórházba. Ezért megyünk oda a betegek ágyaihoz. Hogy összehívjunk egy konferenciát! Óh, most vallásosnak érzem magam. Összehívni egy konferenciát. Erre van szükségük ma a pünkösdieknek, hogy összehívjanak egy konferenciát. Mi a baj? Hogy lelassultunk. Valami beférkőzött a táborunkba. Hívjunk össze egy konferenciát.

¹⁰² Mózes összehívott egyet. Azt mondta: - Uram, pontosan azt tettem, amit mondtál nekem. És most mégis csapdába estünk! A halál közeleg hozzánk és egyre inkább beárnyékol bennünket... Mint egy rákos beteg. - A halál kezd beárnyékolni bennünket... Mózes pedig ott állt, amíg meghallgatásra nem talált Istennél. Ott állt, amíg Isten szólni kezdett hozzá. Ismerte a hangját. Próféta volt.

2Móz 14:15

„És monda az Úr Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám?” - Hatalmat adtam neked, hogy kihozd onnan a népet és megmondtam, hogy meg is fogod cselekedni. Szólj hát a néphez és menjetek tovább! Ámen.

¹⁰³ A Vörös-tenger pedig megmozdult és minden más is mozgásba jött, amikor Isten az Igét kimondta. Amikor elhangzott a döntés, hogy mit kell tenniük. - Itt vagyok, ellenem áll, mit kell tennem?

2Móz 14:15

„Szólj Izráel fiainak és induljatok (Károli: hogy induljanak) el. És megmozdult a Vörös-tenger.

Nagyon fogy az időnk, és még olyan sok mondanivalóm van. Szeretnék még különféle helyekre utalni. Siessünk. Van még néhány, Dáviddal kapcsolatban és a többiekkel is.

¹⁰⁴ De most emlékezzünk a Gecsemáné Konferencia idejére, amikor Istennek és az Ő Fiának kellett összeülniük. Hiszen végsősorban senki más nem halhatott meg a világ bűneiért. Senki nem volt méltó rá, hogy meghaljon. Egyetlen ember sem. A világon mindenki a nemi vágy révén született. Már kezdetben is ez zavart össze mindent. Ez a felelős érte, ez tett bennünket kevert, hibrid teremtményekké. A nemi közösülés révén, az emberi vágy miatt születünk meg. Hibridek vagyunk. Valami... Ezért jött be a halál, amint arról tegnap este beszéltem.

Amikor azonban Isten megteremtette az első embert, Ő soha nem kérte a férfitől és az asszonytól, hogy közösüljenek. Az embert a földből teremtette. Egy tiszta növény volt. A bűne miatt lett hibriddé. Ez a probléma ma, ez az oka annak, hogy annyi sok hibrid pünkösdi van. Az érvelésre hallgattok az Ige helyett. Gyertek vissza, emberek, gyertek vissza!

¹⁰⁵ Figyeljétek meg, hogy ott kint a vegyes hallgatóság előtt nem mondtam ezt el. Ez nektek szól, pünkösdiak, és nekünk. Nem azért jövünk ide, hogy meghallgassanak

bennünket, hanem mert segíteni próbálunk. Azért jövök... Ha csak azért állok itt, hogy majd elmondjam, hogy milyen bizonyos témáról beszéltem nektek ma reggel, akkor egy képmutató vagyok. Az igazsággal jövök ide. Azzal az igazsággal, amit szeretnék veletek megismertetni. Amelyről hiszem, hogy Isten helyezte a szívembe, hogy segítsek vele nektek. Hogy láthassuk meg azt az órát, amelyben élünk.

¹⁰⁶ Tehát itt van a Gecsemáné Konferencia, amikor érkezett az ideje annak az egyetlennek, aki meghalhatott. Amikor érkezett az az óra, neki meg kellett hoznia a végső döntését. Kétség kívül azt mondta az Atya: - Még mindig kész vagy keresztülmenni mindezekben, Fiam?

Ő azt felelte: - Atyám, lehetséges-e más valakit találnod valahol? Szeretem a szeretetteimet. Szeretem a testvéreket, akiket nekem adtál. Lehetséges-e másvalakit találnod, aki...?

- Nem. Te vagy az egyetlen, aki megteheti ezt. Te vagy az egyetlen, aki szűz fogadásából született. Te vagy az egyetlen, aki nem közösülés révén született. Senki más. Egyetlen püspök, egyetlen pápa, egyetlen érsek és senki más nem helyettesíthet Téged. Csak Te. Te vagy az egyetlen, aki megteheti ezt... Aztán a konferencia...

Ott állt a Sátán, készen arra, hogy magáénak mondja ki az emberiséget. Azt mondta, hogy joga van rá, mert az ember vétkezett.

Akik itt vagytok és megvan a kazettátok a hét pecsétről, amikor a Bárány előrelépett. Kimondta a megváltást, hogy mit váltott meg Ő, és akkor már nem volt többé idő. A Bárány most munkában van, végzi a megváltás munkáját. Egy napon azonban kijön a szentélyből és kezébe veszi a megváltás könyvét, melyet a saját vére árán szerzett meg. Akkor vége lesz az órának. Akkor előjön, hogy sajátjának nyilvánítsa ki azt, amit megváltott.

Lk 22:42

¹⁰⁷ Tehát ott állt a Gecsemáné-kertben, és nagyon szenvedett. Minden ember bűne ránehezedett. Minden, ami valaha is meghalt. Az a halál rá lett helyezve. És Ő ártatlan volt, de bűnné kellett lennie. - Isten szent Fia, magadra tudod-e venni a házasságtörés bűnét? Magadra tudod-e venni ezt a bűnt és a házasságtörés büntetését? Magadra tudod-e venni a hazugság bűnét és a büntetését? Magadra tudod-e venni mindezeket a bűnöket? El tudod-e viselni magadon őket, miközben ártatlan vagy?

Ő volt az egyetlen. Eldőlt a konferencia kérdése. Mit mondott Ő? „...ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen meg!” Óh, Isten, felérhetünk-e mi valaha is egy Gecsemáné Konferenciával, azzal az utolsó ellenőrzéssel?

Aztán volt még egy konferencia. Néhány nappal később. Úgy 40 nappal a halálát, temetését és mennybemenetelét követően is volt egy konferencia. Ekkor állt a keresztény gyülekezet a megszerveződése előtt: metodisták, baptisták, reformátusok, evangélikusok, és mi valamennyien. Figyeljetek még egy percre, befejezésként.

¹⁰⁸ Eljött az idő, amikor Isten... Nem csak hogy választ egy népet, ahogyan Izráel az Ő népe volt. Izráel egy nemzetként tér meg (a Biblia mondja), így születik meg egy napon.

Isten Izráellel mint néppel foglalkozik. A gyülekezettel azonban egyénenként. A pogányságból hív elő egy népet az Ő nevéért.

¹⁰⁹ Most látjuk, hogy elérkezett ez az óra. Hogyan kell működtetni a gyülekezetet? Nekik megtiltotta... Annak ellenére, hogy prédikáltak, hogy gyógyítottak (Figyeljetek rám!), hogy prédikáltak már, hogy gyógyítottak már, hogy láttak már nagy jeleket és csodákat és hogy tanúi voltak annak, hogy Ő az Isten Fia; Isten megtiltotta nekik, hogy prédikáljanak, mielőtt ez a konferencia lezajlott volna.

¹¹⁰ - Várjatok ott fent, Jeruzsálem városában. Majd tudatom veletek, hogy hogyan kell működtetni a keresztény gyülekezetet. Majd tudatom veletek, ha ki akarok nevezni egy püspököt, vagy érseket, vagy egy pápát, vagy bármi más tisztviselőt. Majd értesítelek benneteket erről. Most a mennybe megyek, hogy egy konferenciát tartsak ott. Ti pedig várjatok addig amíg a visszajelzést megkapjátok... Ámen, ámen!

¹¹¹ Emlékszem rá, amikor Genf-ben tartották azt a konferenciát. Az egyik szolgáló barátom, Dr. Pettigrew Louisville-ből, hallgatta a rádiót. A nemzet sorsa forgott kockán! Tudni akarta, hogy milyen döntést hoznak és hogy mit fognak tenni. Aztán egy fiatal zenész fiú állt meg az ajtaja előtt, akinek az arcába lógott a haja. - Dr. Pettigrew, tudom, hogy ön befolyásos ember. Van néhány rock'n'roll dalom, amit... Nem hallgatják meg az emberek. Ha tudna nekem egy kis reklámot csinálni...

Ő azt felelte: - Fiam, várj egy percet, kérlek. Éppen most hallgatom, hogy milyen visszajelzések vannak a konferenciáról.

A fiú azt mondta: - De Dr. Pettigrew, ez nagy dolog lenne. Sokat jelent nekem... Mintha fontosabb lett volna a Szövetségesek konferenciájáról való visszajelzésnél!

¹¹² Ilyenek ma az emberek. Valami kis zenész fiú, vagy valaki más lép színre a vallás nevében, és próbálja elterelni a figyelmeteket a valóban fontos visszajelzésekről. Egy kis bebutított, hátba veregetett, kivallásított - már ha egyáltalán van ilyen szó - ember több és jobb gyülekezeti tagra tesz szert. Nagyobb gyülekezete van, több követője. És próbálja magára vonni a figyelmeteket, testvérek. Ne hallgassatok az ilyenekre! A visszajelzések már itt le vannak írva számunkra.

¹¹³ Mintha egy pünskösi konferenciához szólt volna, ezt mondta Isten: - Ne énekeljete több éneket és ne prédikáljate többet. Csak menjete és várjate, amíg ez a konferencia véget ér. És aztán majd megküldöm nektek a visszajelzéseket. Megmondom nektek, hogy ki a legnagyobb köztetek. Pontosan elmondom, mit kell cselekednetek: hogy kell-e létrehoznotok egy szervezetet, hogy kell-e pápát vagy püspököt kineveznetek, és hogy milyen tisztségeket kell felállítanotok. Majd én elmondom nektek. Csak várjate a visszajelzésre. Most megyünk a mennybe, hogy döntést hozzunk ezekben a kérdésekben... Aztán az Úr felemeltetett a magasságba, meghagyta nekik, hogy maguktól semmit ne tegyenek, leült Isten jobbjára és visszaküldte az ajándékokat az embereknek.

Aztán amikor pünkösdi napja teljesen elérkezett, ők már nagyon várakoztak. Óh, mi lett volna... Ha mondjuk András azt mondta volna hat nap elteltével: - Testvérek, én hiszem, hogy nem kell már tovább váraoznunk. Hiszem, hogy hit által megkapjuk a szolgálatunkat. Úgyhogy induljunk útnak és kezdjük meg a szolgálatunkat most rögtön...

Sok szolgáló testvérrel ez a probléma. Nem tud a helyén maradni elég sokáig ahhoz, hogy meghallja a visszajelzést, hogy meghallja a pontos feladatát.

- Nos, tudjátok... Aztán mondjuk lett volna egy másik valaki is, mondjuk Fülöp. Felállt volna és azt mondta volna: - Tudjátok, elég jól érzem magam. Végül is megvan az ismeretünk arról, hogy mit akar elvégezni az Úr.

¹¹⁴ Lehet, hogy így van, testvérek. Lehet hogy van tudományos fokozatok, adjunktusi címek, tiszteletbeli tagságok. Mindez mégsem ér semmit. Az ismeretek semmit sem jelent. Várnotok kell a visszajelzésre ahhoz, hogy megtudjátok, mit mond Isten. Senkinek sincs joga az evangéliumot prédikálni addig, amíg nem találkozott Jézus Krisztussal, mint személlyel. Nem pedig mint egy teológusi... Teológiai... Értitek, mire gondolok. Mint egy teológiai fokozattal... Teológiai végzettséggel. Az ilyenek nem áll jogában a teológiai végzettsége miatt szolgálni. Nem számít, mennyire tudja magyaráztatni azt, nem ez számít.

¹¹⁵ Akárcsak Mózes. Tudott bölcsességet tanítani az egyiptomiaknak. Ő volt az országban a legokosabb ember. Mégis el kellett mennie arra a konferenciára Istennel. Egy ember sem mondhatja magát kereszténynek, se nő, se férfi, és különösen egy prédikátor sem; amíg ő maga meg nem állt azon a szent helyen ahol találkozott Istennel. Ez alól egyetlen teológus és egyetlen hitetlen sem magyarázhatja ki az embert. Ott volt és megtörtént. Megtörtént vele! Akkor tudja, hogy hol áll.

¹¹⁶ Tehát elérkezett a pünkösöd napja. És nem láttunk egyetlen... Nem, nem akarok... Csak szeretném kifejezni magamat. Nem láttuk itt azt, hogy egy püspök jött volna fel az ünnepre, kezében az iratmappájával, és azt mondta volna: - Nos, az Úr küldöttje vagyok. Szeretnék kézzel elbocsátani benneteket a szolgálatra, testvérek... 1963-ban azonban pontosan ez történik: jön a püspök és vele az alattvalói.

Miközben rájuk gondolunk, nézzük meg ezt a példát, tekintettel a katolikus barátainkra. Mondjuk, hogy egy pap is megérkezett az úton, úgymond az utolsó szertartás szerint. - Nyújtsátok ki a nyelveteket és vegyétek az ostyát, én pedig megiszom a bort. És ezzel tagokká váltok... Ha ezáltal válna taggá az ember, akkor már kezdetben is ez tette volna őket tagokká. Isten végtelen. Az Ő döntése olyan, mint amilyen az Édenkertben volt. Ő... Az első döntésével elrendezett mindent!

ApCsel 2:3,4

¹¹⁷ Tehát, mit tettek ők? Várakoztak, várakoztak és nem elégedtek meg. Addig vártak, amíg meghallották azt a hangot a mennyből, ami olyan volt, mint egy hatalmas szél zúgása. Ez betöltötte az egész házat, amelyben ültek. Lángnyelvek ültek meg rajtuk, mint a tűz. Betöltötte őket a Szentlélek és elkezdtek más nyelveken beszélni, ahogyan a Lélek adta nekik a szót.

ApCsel 2:16

¹¹⁸ Egy csoport gyáva ember, akik féltek evangélizálni. Egy csoport gyáva ember, akik féltek szembenézni a város méltóságával és híres embereivel. Féltek a vallásos kritikusoktól. Ez a csoport ember volt kint az utcán, ők tettek bizonyosságot: „Hanem ez az...” Ez volt Isten döntése.

119 Néhány nappal később a samáriaiak... Fülöp lement hozzájuk, prédikált nekik és megkeresztelte őket Jézus Krisztus nevében, bár a Szentlélek még nem szállt rá egyikükre sem. Ezért felküldtek Péterért, hogy jöjjön el hozzájuk. Tudták... Nagyon örültek. Boldogok voltak és örvendeztek, és nagyon jól érezték magukat. És voltak nagy gyógyulásaik, és minden más is. Most pedig nazarénusok, zarándok szentek, metodisták, testvérek! Figyeljete. A gyógyulás nem az. Az öröm nem az. Hanem a megtapasztalás az. Amikor a Szentlélek, maga Krisztus költözik beléd, személyként.

ApCsel 10:44,46

120 Felküldtek értük. Péter és János lejöttek hozzájuk. Rájuk helyezték a kezüket, a Szentlélek pedig leszállt azokra az emberekre. Az ApCsel 10:49-ben ez áll, miközben Péter a pogányokhoz beszélt: „Mikor még szólá Péter ez ígéket, leszálla a Szentlélek mindazokra, akik hallgatják vala e beszédet. (...) ... a pogányokra is kitöltetett a Szentlélek ajándéka. Mert hallják vala, hogy ők nyelveken szólnak és magasztalják az Istent.”

ApCsel 10:47

„Akkor felele Péter: Vajjon eltilthatja-e valaki a vizet, hogy ezek meg ne keresztelkedjenek, kik vették a Szentlelket, miképpen mi is?”

ApCsel 19:1

121 Pál pedig egy csoport baptistával beszélt az ApCsel 19-ben, amikor Efézus felső partján ment keresztül. Talált ott néhány tanítványt, akik boldogok voltak. Hiszen volt egy nagyszerű baptista prédikátoruk, akit Apollónak hívtak. Apollós egy megtért ügyvéd volt. Azt mondta, hogy a Biblia bebizonyítja, hogy Jézus a Krisztus.

Akvila és Priscilla, akik Pállal együtt sátoresztítők voltak, azt mondták: - Testvérünk, Pál, börtönben van ott lent... Hát nem nagyszerű hely az egy prédikátor számára? Börtönben volt, mert kiűzte a démont a jövedőmondóból. Azt mondta tehát: - Börtönben van, de hamarosan meglátogat bennünket, és tökéletesebben elmagyarázza nekünk Isten Igéjét.

ApCsel 19:2

122 Tehát jól érezték magukat, mint minden jó baptista: kiabáltak, magasztalták Istent, voltak gyógyulások és jelek, stb. Amikor azonban Pál jött el hozzájuk, és mint apostol, meghallgatta őket, azt mondta nekik: „Vajon vettetek-e Szentlelket, minekutána hívőkké lettetek?” Azt gondolták, hogy vettek. „... minekutána hívőkké lettetek?” Azt gondoljuk, hogy megkapjuk, amikor hívőkké leszünk. Ez nem így van. Pál azt mondta: „Vajon vettetek-e Szentlelket, minekutána hívőkké lettetek?”

ApCsel 19:2

Azt felelték: „Sőt inkább azt sem hallottuk, hogy ha van-e Szentlélek.”

ApCsel 19:3

Azt mondta: „Mire keresztelkedtetek meg tehát?”

ApCsel 19:3

Azt mondták: „A János keresztségére.”

Azt mondta: - Az már nem lesz jó nektek. Újra meg kell keresztelkednetek.

ApCsel 19:6

¹²³ Tehát megkeresztelte őket Jézus Krisztus nevében. Rájuk helyezte a kezét, a Szentlélek pedig szállt rájuk. Nyelveken szóltak, és Istent magasztalták. Hogyan? Ugyanúgy, mint ahogy először tették. Ugyanaz a képlet kellett hozzá.

¹²⁴ Ha egy orvos felír egy receptet, ne engedjétek, hogy valami kuruzsló összekeverjen rajta valamit. Ha túl sok ellenanyagot írnak fel, az nem segít rajtatok. Ha pedig túl sok méreganyagot írnak fel, attól meghaltok. Tehát ne keverjünk bele semmit Isten képletébe! Úgy vigyünk véghez, ahogyan a konferencián elhangzott! Ez volt az elrendelés. Ámen! Szeretem Őt.

¹²⁵ Erről eszembe jutnak Jézus szülei. Felmentek a pünkösdi ünnepre. Aztán útban hazafelé rájöttek, hogy... Már három vagy négy napja úton voltak, és nem találták meg Őt maguk között. Tűnődni kezdtek. Ma is nagyjából ez van. A gyülekezetek elkezdenek ráébredni: mivé lett Jézus? Mi történt? Hiszen pünkösdiek vagyunk, de akkor mi történt? Metodisták vagyunk, de akkor mi történt? Mivé lett Jézus?

Elkezdtek keresni Őt a rokonok között. Mi is így kezdünk el gondolkodni: mit is mondott Moody? Mit is mondott Sankey? Mit is mondott Finney? Az az ő idejükben volt. Mi viszont már odébb járunk az úton.

¹²⁶ Ha mi is elkezdünk úgy visszakeresgélgni, ahogyan ők tették... Elmentek a rokonokhoz, és nem találták Őt közöttük. Elmentek minden rokonukhoz, elmentek a püspökhöz és a többiekhez. Nem találták Őt. Végül pedig pontosan ott találták meg, ahol hagyták. Hol hagyták? A pünkösdi ünnepségen. Mielőtt megtalálták volna, vissza kellett menniük oda, ahol hagyták Őt!

És gyülekezet, nekünk is ezt kell tennünk. Vissza kell mennünk oda, ahol hagytuk Őt! El kell szakadnunk néhány hagyományunktól és vissza kell mennünk oda, ahol hagytuk Őt. Ha tudni akarjátok, hogy hol hagytátok Őt, akkor hívjatok össze egy kis Biblia konferenciát, és ne sokat kerteljete. Csak mondjátok el az igazat.

¹²⁷ Most pedig várunk, hogy meglássuk, hogy is volt. Semmi püspök, semmi: csakis a Szentléleknek kellett vezetnie a gyülekezetet. Ő az egyetlen vezetőnk: a Szentlélek. Ő pedig az Ige szerint vezet. Azt mondod: - Nos, nekem megvan a Szentlélek... És megtagadod az Igét. Akkor nem a Szentlélek van meg neked, mert a Szentlélek írta a Bibliát. Tehát akkor nem a Szentlélek van meg neked.

Most pedig figyeljete, befejezésként. Mit csinálnak az emberek a világkonferenciákon? Együtt esznek, együtt beszélgetnek, együtt vitáznak és hazudnak egymásnak. A nemzetek világának egy konferenciáján.

De mi az... Mi történt, amikor Isten hívott össze egy konferenciát? Találkoztak. Nem lakomáztak, hanem böjtöltek. Nem vitatkoztak, hanem imádkoztak. Vártak addig, amíg a parancsokat megkapták és aztán tovább mentek előre.

Erre van szüksége ma a gyülekezetnek: hogy tovább menjen előre. Hogy megkapja a parancsokat. És azt mondod: - Hogyan találhatom meg a parancsokat?

Itt vannak. Ezek a parancsok.

- Honnan tudod, Branham testvér?

¹²⁸ Isten először a vér által valónak tervezte meg a megváltást, és ezen soha nem fog változtatni. Amikor Isten egy döntést hoz... Ezért függhet a lelkünk (soul) mindenben a Bibliától, minden egyes mondatától: mert Isten Szava. És mivel Isten végtelen, nem mondhatja azt: - Nos, 2000 évvel ezelőtt tévedtem... Isten örök! Soha nem volt kezdete és soha nem lesz vége. És csakis úgy lehetünk valaha is olyanok, mint Ő, hogyha a részei vagyunk.

Zsid 11:26

¹²⁹ Pümkösd napján... Az a nagy tűzoszlop, amely Izráelt követte, illetve amelyiket Izráel követett a pusztaságon át; az a nagy tűzoszlop Isten volt. A szövetség angyala, Jézus Krisztus. Mózes nagyobb kincsnek tartotta Krisztus gyalázatát, mint Egyiptom gazdagságát. Ezért elhagyta Egyiptomot és követte Krisztust.

¹³⁰ Figyeljétek meg, hogy mit tett Isten pümkösd napján! Vette azt a nagy tűzoszlopot és szétszította azt. Ő maga volt az. Lángnyelvek, kétágú nyelvek, lángnyalábok szálltak alá és ültek meg mindegyikükön.

Jn 13:35

¹³¹ Óh, nem volna-e... Szégyenkeznünk kellene, mert engedjük, hogy a szervezeteink megosszanak bennünket. Hiszen Isten önmagát osztotta szét közöttünk, hogy mi egyek lehessünk! „... erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok.” Halljátok ezt, testvérek és testvérnők? Isten önmagát osztotta szét. Mi magunk soha nem lehetünk megosztva, mert Isten részei vagyunk.

¹³² Csak eddig... Csak eddig menjünk el. Aztán egy idő elteltével látni fogjátok, hogy meg fog mozdulni. Hogy Luther-en, Wesley-n, a pümkösdön és a többieken keresztül jött elő. És meglátjátok majd, hogy a piramis egy napon a csúcskövét is megkapja majd. Tudjátok, hogy a csúcskő még nincs rajta. A dolláron lévő piramis és a rajta álló felirat: a Nagy Pecsét. És mi Amerikában... Itt van az amerikai pecsét ezen az oldalon, de miért mondják arra, amelyiket Énók készítette, hogy a Nagy Pecsét? Most pedig nem a piramis tanításról beszélek, mert nem hiszek benne...

¹³³ A piramisra azonban soha nem került fel a csúcskő. Miért? Mert a csúcskövet megvetették. Azonban újra eljön majd egy napon. Dicsőség az Úrnak! És tudjátok, a piramis - voltam ott - olyan szorosan van összeillesztve, hogy még egy borotvapenge sem férne át a kövek között. A köveket nem habarcs tartja össze. Csak nagyon tökéletesen vannak összeillesztve, mintha egyetlen kőből állna az egész. Amikor pedig a gyülekezet összeilleszkedik Jézus Krisztus képmásává, akkor jön Ő el. Feltámasztja a szenteket, amikor eljön, és magával viszi őket. Az élő Isten gyülekezete fel fog emeltetni.

Azonban testvérek, mi nem olyanok leszünk, mint Éva. Nem lesz ez és nem lesz az, egy eltorzult test. Szóról-szóra az lesz, amit Isten mondott. Azt mondod: - Branham testvér, mit mondott Isten? Nekünk nem mondta meg...

Rendben van, Péter mondta ki. Amikor tudni akarták: - Hogyan kerülhetünk bele?

Mi történt akkor? Ő megadta nekünk a képletet.

Ha azt mondta volna, hogy egy kézfogással vagy egy gyülekezetbe való csatlakozással lehet bekerülni, akkor az kellett volna hozzá. Ha pedig azt mondta volna, hogy fejen kell állni hozzá, akkor az kellett volna csinálni. Ha pedig azt mondta volna, hogy majd egy nagy szervezetet kell létrehozni, egy nagy testet, egy nagy pápát, egy nagy ezt és egy nagy azt; akkor az lett volna a módja.

ApCsel 2:38,39

134 De mit mondott ő? „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szentlélek ajándékát. Mert néktek lett az ígélet és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.”

Mt 4:4; Lk 4:4

135 Amíg pedig Isten hív bennünket erre, addig a képletnek ugyanennek kell lennie. Nem a kézfogás és nem egy hitvallás elisméltése. Hanem a Szentlélek által a Jézus Krisztus testébe való keresztség. Így kell működtetni a keresztény gyülekezetet. Nem hitvallások, nem felekezet, nem oktatás és nem teológia által: hanem a Szentlélek keresztsége által, hogy vezesse a férfiakat és az asszonyokat. Ő pedig soha nem fog elvezetni téged Isten Igéjétől. Ő pontosan Isten Igéjéhez vezet el, mert: „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.”

Van még két-három perccetek, vagy inkább négy? Még egy konferenciáról szeretnék beszélni nektek. Felírtam magamnak. A jegyzetemben csak annyi áll, hogy ApCsel 4. De tudom, hogy mit jelent.

ApCsel 4:18

136 ApCsel 4. Miután a tanítványok elkezdtek prédikálni, a gyülekezetek elkezdtek kritizálni. Elkezdték őket... Azt mondták a gyülekezetek: - Várjunk csak egy percet. Csak menjete és mutassátok be a csodáitokat. Mindezeket továbbra is végezhetitek. De többet ne prédikáljatok a Jézus Krisztus nevében... Aztán megverték őket... Megkorbácsolták őket, és minden más... Mit csináltak a tanítványok? Valamit tenniük kellett. Megtiltották nekik. A törvény azt mondta, hogy többet így nem prédikálhatnak.

137 Óh, testvérem. Bárcsak lenne még egy kis időm. Közeleg az idő, amikor a szervezetedet vagy beleviszed az Egyházak Világtanácsába, vagy... Ha ezt teszed, akkor felveszed a fenevad képmását, mert olyan hatalmad lesz, mint amilyen Rómában volt. Ha pedig nem ezt teszed, akkor egy egyéni, független gyülekezet leszel. Ha így teszel, akkor a fenevad képmása bezárja az ajtóidat és neked is meg lesz tiltva. Akkor pedig szükségetek lesz egy konferenciára.

ApCsel 4:18,19

138 - Azt mondják, hogy többé nem... Nem prédikálhatunk Jézus nevében. Tanácskozzunk Istennel és tudjuk meg, hogy prédikálhatunk-e vagy sem... Úgyhogy elmentek és konferenciát tartottak. Óh, igen, igen. Elnézést. Ma reggel is szükségünk van egy ilyenre. „Mi a helyes: embernek, vagy Istennek engedelmeskedni (Károli: igaz dolog-é

Isten előtt, hogy rátok hallgatunk inkább, hogynem Istenre, ítéljétek meg!))” - mondta az apostol.

¹³⁹ Konferenciát tartottak, mint ma reggel mi. Felálltak és elmondták... - Az egyház azt mondja, hogy csak akkor prédikálhatunk, ha csatlakozunk hozzájuk... Stb. - Csak akkor szolgálhat ez a testvér, ha a szervezet engedélyt ad rá. Nem számít, mennyire felkent, akkor is így kell tennünk... És tudjátok, milyen ez, minden egyes csoporttal.

ApCsel 4

¹⁴⁰ - Mit tegyünk? És konferenciát tartottak. Leültek és elkezdtek imádkozni. Ez az ApCsel 4 Konferencia. Amikor pedig ezt tették, egy akarattal szóltak: - Uram, miért gondoltak el az emberek egy haszontalan... A pogányok dühöngenek, az emberek meg egy ilyen hiábavaló dolgot képzeltek? Nyújtsd ki a Te szent gyermeked, Jézus Krisztus karját, hogy meggyógyuljanak a betegek. Megtiltották nekünk, hogy ezt tegyük... Mindannyian egy akarattal imádkoztak.

Azt mondod... Néhányan kritizálnak bennünket azért, mert mindenki egyszerre imádkozik. Hogy érezték volna magukat az ilyenek abban a csoportban, ahol mindnyájan egy akarattal imádkoztak?

Valaki azt mondja: - Hogyan tudja Isten meghallani az ilyet?

Szerintetek Isten hány imádságot hall meg egyszerre? Elfelejtettétek, hogy Ő nem véges, hanem végtelen.

ApCsel 4:31

¹⁴¹ Amikor pedig valamennyien egy akarattal imádkoztak, a Biblia elmondja, hogy megrengett az az épület, ahol együtt voltak. Ámen. Megérkezett a várt visszajelzés! Ők pedig mentek tovább, és mindenütt prédikálták a Jézus Krisztust. Isten velük munkálkodott és bizonyosságot tett az Ige mellett. Az ApCsel 4 Konferencia.

¹⁴² Óh, testvérek, csak még egy percet. Van még egy konferencia. Lehet, hogy nem vettetek részt ezek közül egyik konferencián sem. Lehet, hogy nem vettetek részt ezeken a világkonferenciákon. Emlékezzetek. Lehet, hogy ezeken nem vettetek részt. De ne felejtsetek, hogy van egy konferencia, amiről most fogok beszélni, és amin részt fogtok venni. Nem számít, ki vagy, részt fogsz venni rajta. Lehet, hogy eddig volt mentséged, mostantól fogva azonban nincs. Ez pedig az ítéletkor megtartott konferencia. Így van. Mindannyian ott lesztek, mindannyian ott leszünk. Ott pedig el fogunk számolni azzal, hogy miket cselekedtünk és miket mondtunk itt a földön. Ezen a konferencián biztos, hogy részt veszél majd.

Valahányszor sziréna hallatszik az utcán, emlékezz rá, hogy az téged jelöl meg. Már nem sokáig leszel itt. Amikor ősz hajú embert látsz beesett vállakkal, vagy kórházat, sírkertet, akkor miről van szó? Bizonyosság arról, hogy nem leszel itt mindig és hogy mész felfelé arra a konferenciára. És mindannyian ott leszünk.

Jn 1:1, 14; Zsid 13:8

¹⁴³ El kell majd számolnunk arról, hogy mit tettünk Jézus Krisztussal. Így van? És kicsoda Jézus Krisztus? Az Ige. „Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten

vala az Ige. (...) És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk (...) Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz.” Isten, aki három megjelenési formában munkálkodik.

Mt 28:19

¹⁴⁴ Látjátok, ezért beszélt arról, hogy Őt Atyának, Fiúnak és Szentléleknek lehet nevezni. Nem három különböző Isten van. Itt kavarodtatok össze. Nem három különböző Isten van. Hanem egy Isten három megnyilvánulásban, az egy Isten három megjelenési formájában. Csak egy Istenünk van. Nem vagyunk pogányok. Hanem egy Istenünk van, három megjelenési formában. Ezért mondta azt Máté: „... megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében.” Mert látjátok, így volt... Ugyanaz az Isten, aki az Ószövetségben volt, ugyanaz az Isten, aki megmutatkozott. És ugyanez az Isten van ma is itt. Jézus Krisztus: akiért Mózes elhagyta a világot Egyiptomban, Ő van itt. És Ő mindig ugyanaz marad: Jézus Krisztus. Ő az Ige. Ámen.

Istennek meg kell ítélnie a gyülekezetet valamilyen mérce szerint. Istennek meg kell ítélnie a világot valamilyen mérce szerint. Hiszitek ezt? Ha a gyülekezet szerint ítéli meg, akkor melyik lesz az a gyülekezet? Ha a római katolikus egyház a mérce, akkor a görög katolikusoknak nincs esélyük. Ha a görög katolikus egyház a mérce, akkor a rómaiaknak nincs esélyük. Ha a metodista egyház a mérce, akkor a baptistáknak nincs esélyük. Ha a baptista egyház a mérce, akkor a metodistáknak nincs esélyük... És fordítva. Ha az egység hívők a mérce, akkor a kettőben hívőknek nincs esélyük. Ha a kettőben hívők a mérce, akkor a háromság hívőknek nincs esélyük. Ha a háromság hívők a mérce, akkor a másik kettőnek nincs esélye. Tessék.

¹⁴⁵ Mi ez? Mi ez, testvérek? Egy nagy-nagy értelmetlenség. Kell, hogy legyen Istennek mércéje! Ha egy gyülekezethez kell csatlakoznom, akkor melyik az a gyülekezet? Csak egy gyülekezet van. Ahhoz pedig nem kell csatlakozni. Már 54 éve élek a Branham családban, pedig soha nem csatlakoztam ehhez a családhoz. Branham-nek születtem. Azért vagyok Branham, mert az édesapám is Branham. És azért vagyok keresztény, mert az Atyám Isten! Ámen. Ezen az alapon vagyunk keresztények. Mert az Ő Lelkéből születtünk.

Mt 16:17, 18

¹⁴⁶ Az Atyám Lelke van bennem, és Isten tulajdonságai vannak bennem. Úgy mutatkoznak meg, mint ahogy az Ő Fiában, Jézus Krisztusban megmutatkoztak. Tessék. „... ezen a kősziklán építem fel az én anyaszentegyházamat. (...) ...nem test és vér jelentette ezt meg néked, hanem az én mennyei Atyám.” Erre a kősziklára építem fel a gyülekezetemet.

¹⁴⁷ Ha Isten a katolikus egyházhoz mérten ítéli meg a világot, akkor a protestánsok elvesztek. Ha a protestánsok szerint ítéli meg a világot, akkor melyik protestánsok szerint? Ha a katolikus egyház szerint ítéli meg a világot... Sok különféle ága van a katolikus egyháznak. Melyik ág lesz akkor a mérce? Látjátok, az ember összezavarodna ettől. Nem tudná, mit kell tenni.

Lk 21:33

¹⁴⁸ Itt van a mérce, ami szerint Isten megítéli őket: az Ige. Ez a mérce. „Az ég és a föld elmúlnak de az én beszédeim semmiképpen el nem múlnak.” Én is ezen állok meg.

Minden más föld csak süllyedő homok, minden más föld csak süllyedő homok. Krisztuson, a biztos kősziklán állok. Minden más föld csak süllyedő homok.

Mt 5:48

¹⁴⁹ Ettől függök. Nem bízom abban, ami vagyok. Abban bízom, ami Ő. Nem tudok a mennybe menni. Jézus azt mondta, hogy tökéletesnek kell lennem ahhoz, hogy oda mehessek. „Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.” Hogyan lehetsz tökéletes? De amikor eljutsz... Ne magadra nézz, hanem az áldozatodra.

¹⁵⁰ Ha az Ószövetség idejében egy kis öszvér lekonyuló füllel, roggyant térddel és kancsalon született meg, tudta, hogy agyon fogják ütni. Mert semmire sem jó. De ha az anyukája el tudná mondani neki: - Fiam, te elsőszülöttségi joggal jöttél a világra. És mert így születted... Te élni fogsz, aki pedig meghal érted, annak egy tökéletes báránynak kell lennie. Őt kell feláldozni, hogy te élhess... Ha egy ló semmire sem volt jó, akkor agyonütötték. Mert semmire sem jó. De látjátok... Egy tökéletes báránynak kell meghalnia, hogy ő élhessen.

Ha azt mondod, hogy semmire sem vagy jó... - Nem vagyok méltó rá, hogy meggyógyuljak, Branham testvér. Nem vagyok méltó rá, hogy Krisztushoz jöjjek... Ne magadra nézz, hanem az áldozatodra. Semmire sem vagyok jó. Semmi jó nincsen bennem, még csak egy gondolat sem. Semmi jó, semmi jó nincsen benned. Egyikünk sem érdemel mást, mint a poklot. Pontosan így van.

¹⁵¹ De nézzétek meg, hogy mi áll meg helyettünk. Nézzétek meg, hogy mi képvisel bennünket. És itt van az Ő élete nyomtatásban is, hogy megmutatkozhasson rajtunk keresztül. Aztán valami kis hitvallás miatt elfordulunk Tőle. Óh, bizony szükségünk van egy konferenciára. Ezért tudok úgy a szószékhez jönni, hogy nem félek közben attól, hogy valami így lesz, vagy valami úgy fog történni, vagy hogy valami tévedés lesz, vagy hogy valami hiba történik. Nem. Mert az áldozatomra nézek.

- Billy, mit csináltál a héten?

- Eleget ahhoz, hogy egy órán belül meghaljak. Először is bűnös vagyok. De arra tekintek, aki ígéretet adott nekem. Arra tekintek, aki azt mondta: „Ne féljetek! Álljatok meg ott, mert ezért a célért születtetek. Ezért a célért neveltelek fel benneteket.”

Akkor aztán minden ördög sem képes elmozdítani engem onnan. Ott állok Krisztuson, a biztos kősziklán.

¹⁵² Emlékszik-e közületek valaki Paul Rader-re? Isten nagy harcosára. Amikor kisfiú voltam, a lábai előtt ültem... Nemrégiben halt meg California államban. Amikor haldoklott... Ő és a testvére, Luke, úgy összetartoztak, mint én és a fiam. Mindenhová együtt mentek, mint testvér a testvérral. Mint apa a fiával. Paul pedig az útja végét járta.

A Moody Biblia Intézet egy kvartettet küldött el, hogy énekeljenek. A kórházban minden redőnyt leengedtek és minden függőnyt összehúztak. Luke-nak pedig volt... Mármint Paul-nak jó humorérzéke volt. Ránézett arra a kis kvartetre, akik azt énekelték: Közelebb hozzád, Uram, közelebb hozzád... Paul azt mondta: - Most kicsoda haldoklik, én

vagy ti? Azt mondta: - Húzzátok már szét azokat a függönyöket, és valami vidám evangéliumi éneket énekeljete nekem! Úgyhogy azt énekelték:

Jézus keresztjénél nékem jó
Onnan folyik dicső kegyfolyó
Vérében van szívem békéje
Dics' szent nevére!

Paul azt mondta: - Ez már jobban hangzik... Azt mondta: - Hol van Luke? Aki jóban, rosszban mellettem volt.

Luke nem tudta nézni, ahogy a testvére haldoklik. A szomszéd szobában volt. Átmentek érte. Paul odaemelte a kezét Luke-hoz, Luke pedig megfogta a testvére kezét. Patakokban folytak a könnyei az arcán.

Azt mondta: - Luke, gondolj csak bele. Hosszú utat tettünk meg együtt. Sok akadályt leküzdöttünk és jóban, rosszban kitartottunk egymás mellett. De csak gondolj bele: öt perc múlva ott állok Jézus Krisztus jelenlétében, az Ő igazságába felöltözve... Erről van szó.

¹⁵³ Pál elmondta nekem... Azt mondta, hogy fiatal korában Oregon államból jött el. Favágó volt, fát vágott. És mondta, hogy egyszer az egyik szigeten volt, már nem emlékszem melyiken. Dél-Amerikában volt valahol, misszionáriusként. És elkapta ezt a betegséget, a malária egy különleges változatát. Tudjátok, mi az. Az azonnali halált jelenti. Az őserdő mélyén volt, mérföldekre minden orvostól. Paul nagyon hitt az isteni gyógyításban, ahogy tudjátok.

Ezért aztán amikor elmondta a feleségének, azt mondta... Elindultak orvosért. Azt mondta: - Attól semmi nem változik meg. Úgysem tudnék már addig életben maradni.

A felesége azt mondta neki: - Drágám, térdelj le ide az ágy mellé, és beszélj a mi Orvosunkkal. Hívjuk Őt ide.

Úgyhogy a felesége elkezdett imádkozni: - Istenem, ne engedd, hogy az én szeretett férjem meghaljon. Hiszen érted van itt a missziós mezőn. Ne engedd, hogy meghaljon.

A láza csak emelkedett, már szinte teljesen elvesztette az eszméletét. Hol magánál volt, hol nem. Azt mondta: - Drágám, egyre sötétebb van. Már csak kevés időm van hátra... Azt mondta: - Csak imádkozz tovább.

¹⁵⁴ Aztán kómába esett. Azt mondta, hogy egy álmot látott. Azt álmodta, hogy megint Oregon államban van, fiatalemberként. Volt egy főnöke a favágók között.

Azt mondta: - Paul, menj fel annak a hegynek a tetejére, és onnan vágjál ki nekem egy bizonyos méretű fát, és hozd le ide.

Paul azt mondta: - Rendben, főnök.

Felment a hegy tetejére, és látta a fejszét... Tudjátok, hogy minél északabbra jártok, annál puhábbak a fák. Minél délebbre jártok, annál keményebbek a fák. Ugyanaz a fafajta. Úgyhogy felment oda, és látta, hogy a fejsze nagyon mélyre vág bele a fába, miközben vágta a fát. Már mély éket vágott a fába, és kivágta a fát. A fejszét belevágta a fa törzsébe, abba a vastag törzsbe. Aztán elkezdte felemelni. Tudjátok, emelés közben össze kellett zárnia a térdét. Azt mondta, hogy erős ember volt. Tudjátok, milyen volt Paul. Alacsony, zömök ember.

¹⁵⁵ Tehát elkezdte felemelni a fát, de egyszerűen nem bírta el. Azt mondta: - Megbirkóztam vele és próbálkoztam, és annyira azt éreztem... Egyszerűen le kellett vinnem azt a fát a főnökömnek... Azt mondta: - Nem bírtam felemelni. Húztam, vontam, húztam, vontam. Addig próbálkoztam, míg elfogyott az erőm... Aztán azt mondta: - Aztán csak leültem, nekidőltem a fának és azt gondoltam magamban, hogy már moccanni sem bírok a kimerültségtől... Folytatta: - Aztán meghallottam a leggyönyörűbb hangot, melyet valaha is hallottam. A főnököm volt az. Azt mondta: - Paul, miért küszködsz olyan nagyon vele?

Azt mondta Paul: - Főnök, egyszerűen nem bírom felemelni. Túl nagy. Túl nehéz a súlya ahhoz, hogy elbírjam. Nem tudok vele többre jutni.

Azt mondta a főnök: - Pál, ott van egy patak, éppen melletted. Tedd bele a fát, ülj rá, és úgy gyere végig a patakon vele. Éppen a tábor mellett folyik el.

Azt mondta Paul: - Erre nem is gondoltam.

¹⁵⁶ Aztán amikor a fát rádobta a vízre és visszanézett, a főnöke Jézus volt. Aztán azt mondta, hogy felugrott a fára és már ment is lefelé a vízen a habok között, a kezével evezett és közben kiáltozott: - Rajta hajózzom tovább, rajta hajózzom tovább, rajta hajózzom tovább... Aztán odajött hozzá Jézus, és Paul már valóban ott is állt a szoba közepén, felemelt kezekkel és azt mondta: - Rajta hajózzom tovább, rajta hajózzom tovább, rajta hajózzom tovább!

¹⁵⁷ „Kezeimben semmit sem hozok, csak a Te Igédbe kapaszkodok!” Testvérem, testvérnőm, egy emberben sincs semmi jó. Semmi másban sincs semmi jó, csak Jézus Krisztusban. És én is hajózzom minden ígéreten itt ma reggel. Egy napon pedig azt várom, hogy behajózzam az Ő jelenlétébe az Úr Jézus Krisztus vérén evezve. Hajtsuk meg a fejünket.

Rajta hajózzom tovább, rajta hajózzom tovább, rajta hajózzom tovább. Nem az én kapcsolataimon, nem az én felekezeten, nem a magam igazságán, hanem az Isten Igéjén ülve hajózzom. És hiszem, hogy Jézus Krisztus igaz vére által egy napon meglátom majd Őt. El fogok változni és hasonlatos leszek az Ő dicsőséges testéhez. Az Ő képmása leszek. Úgy látom majd Őt, ahogyan Ő van.

¹⁵⁸ Amint látom az éveket rám nőni, hogy ez a kevés hajam is őszül már és a vállaim beesettek, tudom, hogy nincs sok időm hátra. Már több, mint 30 éve állok a szószéknél. Azt kívánom, hogy bárcsak 1000 életem lenne, amit Neki adhatnék. Bárcsak így volna. Szeretem az Ő népét.

Miben bíztok ma reggel? Valami jó cselekedetben, amit véghezvittetek? Valami gyülekezetben, ahová tartoztok? Tényleg Isten Igéjén álltok? Valóban megtapasztaltátok? Hallottátok, hogy...? Volt már személyes konferenciátok Istennel, és megkaptátok a visszajelzést, mint pünkösdi napján? Nem valami helyettes formáság által, nem egy kézfogással, nem egy lelki ráhatással. Hanem az életedbe költöző Szentlélek tüze által, mely mindent megváltoztat, amit cselekszel és mondasz. Ha nem tapasztaltad ezt még meg, akkor emeld fel a kezéd és mondd: - Imádkozz értem, Branham testvér. Nem vagyok... Isten áldjon meg. Isten áldjon meg. Óh, mennyi kéz.

És ti, pünkösdiek? Néhányan közületek, akik... Tudjátok, hogy csak a hagyomány miatt van. Jártok a gyülekezetbe, tetszik nektek a zene, és tudtok úgy viselkedni, mint egy pünkösdi. De valójában a szívetek mélyén tudjátok, hogy valami hiányzik. Ha tényleg akarjátok, akkor ma reggel ennél a reggeliző asztalnál...

Tudjátok, lehet hogy már soha nem találkozunk egy másik reggelin. Azonban egy vacsorán mindenképpen találkozni akarok veletek, amikor mindennek vége lesz. Akinek még nincs meg ez a megtapasztalása, az emelje fel a kezét, és mondja: - Imádkozz értem, Branham testvér. Most szeretnék... Isten áldjon meg. Így helyes. Azt mondod: - Ér valamit ez a kézfelemelés?

Ha komolyan gondolod, akkor igen. Ő meglát téged.

Hiszitek-e, hogy az Ő szolgája vagyok? Sokan prófétának mondanak engem. Nem mondom, hogy próféta vagyok. Nem. De ha hiszitek, hogy Isten szól hozzám, akkor most figyeljetek rám. Őszintén, amikor felemelitek a kezeteket, higgyetek. És figyeljétek meg, hogy mi történik veletek.

Ha Ő megmutatja nekem, hogy mi van a szívetekben... Ha megmondja nekem, hogy miről imádkoztatok, mielőtt otthonról eljöttetek, és hogy mit csináltatok, hogy milyen szavakat mondtatok ki; hogy miket csináltatok az életekben; hogy kik voltatok és honnan jöttetek; és hogy mi fog veletek ezután történni - és ha az valóban megtörténik -, akkor bizonyosan Ő beszél most hozzám.

Legyen ez egy konferencia ma reggel. Mit gondoltok erről, metodisták, baptisták, reformátusok, pünkösdiek, egység hívők, kétisten hívők (óh, micsoda...), Krisztus Gyülekezete, Isten Közösségei, és bármik legyetek is? Tartsunk csak egy konferenciát! Nézzük csak meg, hogy nem kellene-e egy kicsit szeretnünk egymást! Nézzük csak meg, hogy nem ettől gyógyulna-e meg az egész dolog, ha csak egy kicsit több szeretetet és tiszteletet adnánk egymásnak. Megteszitek? Rendben.

ApCsel 4.

159 Legyen egy olyan konferenciánk, mint az ApCsel 4-ben, és valljunk meg mindent, amit rosszul tettünk. És ott az asztalnál, mely körül ültök, ott van az oltár, ahol áldást kérünk... Az asztal egy családi oltár, ahol hálát adunk Istennek a mindennapi kenyerünkért. És emlékezzetek rá, hogy amikor esztek... Valaminek meg kellett halnia azért, hogy ehessetek, hogy fizikálisan élhessetek. Tudtátok ezt? Ha húst esztek, az állat hal meg. Ha kenyeret esztek, a búza hal meg. Ha zöldséget esztek, a zöldség hal meg. Ez

az élet egy formája. És csak akkor élhettek fizikálisan, ha valami meghal, hogy ti fizikálisan élhessetek.

¹⁶⁰ Testvérek, hát nem mutat rá ez a dolog arra, hogy a fügefalevelek és az embercsinálta elgondolások nem működnek? Valaminek meg kellett halnia ahhoz, hogy ti örökké élhessetek. Valaminek meg kellett halnia. Nem egy gyülekezetnek, nem... Krisztus halt meg érted. Fogadd ezt el most, megteszed? Miközben meghajtjuk a fejünket, mindannyian tartsátok ott a szívetekben, hogy mire van szükségetek. Isten áldjon meg benneteket a legközelebbi találkozásunkig.

¹⁶¹ Mennyei Atyám, itt tartottam ezt a csodálatos hallgatóságot, mert nem tudom, de Te tudod, hogy talán ez az utolsó alkalom. Egy dolog számít, hogy Te még az éjszaka előtt eljöjj. Te jöjj el, mielőtt én újra visszajönnék ide. Egy dolog biztos: hogy Te eljössz. Lehet, hogy én meghalok. Lehet, hogy el kell mennem innen. Sokan vannak itt. Ha egy év múlva újra eljöhethék ide, akkor kétség kívül igaz, hogy a most itt lévők közül nem mindenki lesz már itt. Elmennek. Ez az utolsó alkalom, Urunk, hogy találkozunk. Néhányan itt tudjuk, hogy ez az utolsó találkozásunk ezen a földön. Legközelebb az ítéletnél találkozunk újra. És meg kell majd felelnem arról, hogy mit mondtam nekik szolgálóként ma reggel. Hogy ehhez az Igéhez vittem el őket, Uram. Csak azt tudom, hogy ezt kell tennem.

Sokan mondták itt ma reggel ezen a konferencián, hogy át akarják beszélni Veled a dolgokat. Ezt most teszik, Uram, miközben felemelik a kezüket. Ők tanúk. Fáradtak, Uram, kimerültek. És tudják, hogy a világ konferenciái mindenből kifogytak már.

¹⁶² Nincs több reménység. Semmit nem tudunk felépíteni. Minden nemzetnek van atombombája, hidrogén bombája, mérgező bombája, űrhajósai és minden más dolga, Urunk. Az egész világ remeg és rázkódik. Hamarosan meg lesz tisztítva, hogy elkészüljön az ezeréves királyság idejére. Úgy fog rázkódni, mint egy... Darabokra hullik. Most úgy imbolyog, mint egy részeges ember. Hazafelé botorkál éjfélkor a sötétben, és nem tudja, merre tart.

¹⁶³ Óh, Atyám, de van egy fundamentum. Van egy bizonyosság. Mert olyan királyságot kapunk, amit nem lehet elmozdítani. Imádkozom, Atyám, hogy mindannyian ebbe a királyságba siessünk ma reggel, Jézus Krisztusban. Áldd meg őket, Atyám, miközben meghajtják a fejüket és meghajtják a szívüket. Most a válaszra várnak. Egy konferencián vagyunk. Küldd el most a választ mindannyiunknak, Atyám.

ApCsel 2

Néhányuknak az üdvösség kell. Néhányuknak, ez az első alkalom. Néhányuknak... Egyszerűen el fogják felejtetni a hitvallásaikat. Úgy akarják megtalálni, ahogyan az először lejött. A Te döntésedet akarják. Nem a gyülekezet döntését és nem valamilyen hitvallás döntését, hanem a Biblia döntését. Azt a döntést, amit Isten hozott meg az ApCsel 2-ben, amikor leküldte a Szentlelket és a tüzet a gyülekezetre. Ez volt az Ő döntése arról, hogy hogyan kell élnie a gyülekezetnek, és hogy mit kell cselekedniük. Tegyenek félre minden mást, Atyám. A Te döntésedre várunk.

Óh, Uram, küldd el most a Te erődet, és keresztelj meg mindnyájunkat. Miközben a fejünket meghajtjuk...

A felső szobában voltak
Mindnyájan egy akaraton
Amikor leszállt a Szentlélek
Ahogyan megígérte az Úr.
(Ez az Ő Ige szerinti ígérete.)

Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet
(Most imádkozzatok.)

Óh, Urunk, küldd el a Te hatalmadat,
Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet
És keresztelj meg mindnyájunkat.

Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet...

Látom, hogy a szolgáló testvérek odafordítják az embereket az asztal felé, hogy imádkozzanak velük. Így helyes.

... most a Te erődet...

Ne gondoljátok, hogy most csak úgy állunk itt és beszélünk. Az Úr itt van.

Óh, Urunk...

Ha ti... Ne másra nézzetek. Csukjátok be a szemeteket, és Őrá tekintsetek hit által.

... és keresztelj meg mindnyájunkat. (Emlékezzetek!)

A felső szobában voltak
Mindnyájan egy akaraton
Amikor leszállt a Szentlélek
Ahogyan megígérte az Úr.

Tessék, a mindenféle hitvallások.

Óh, Urunk...

Most egységben vagyunk. Higgynetek most.

Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet...

Nézzétek végig, hogy jött el Ő hozzánk ezen a héten. Most is itt van, mellettetek, ha egyszerűen csak hisztek.

... most,

És keresztelj meg mindnyájunkat.

Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet,
Óh, Urunk, küldd el a Te hatalmadat,
Óh, Urunk, küldd el...

Neked adom a szívemet, Uram. Neked adok mindent. Itt van a kezem, Uram.
Odaszánom magam teljesen Neked. Küldd el rám a Te erődet most.

És keresztelj meg mindnyájunkat. (Újra!)
Óh, Urunk...

Énekeljétek addig, amíg valósággá nem válik számotokra. Most minden butaság előtt és minden külső dolog előtt csukjátok be a szemeteket és a szíveteket.

... most
Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet
És keresztelj meg mindnyájunkat.

Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet,
Óh, (imádkozzatok és kérjétek Tőle)
... most a Te erődet

Óh, (valljátok meg a bűneiteket) Urunk
... küldd el most a Te erődet
És keresztelj meg mindnyájunkat.

Atyám, most imádkozom, hogy minden szívet tisztíts meg. Megvalljuk a bűneinket. Megvalljuk a tévedéseinket. Urunk, mindnyájan rosszat tettünk. Mindnyájan vétkesek vagyunk. Szűkölködünk Isten dicsőségében. Óh, Istenünk, tekints le ránk és irgalmaz nekünk! Szükségben lévő emberek vagyunk, és értjük a látomást az Úr eljövételéről. Azt a termést sajtolja ki, amelyben a harag szőlője van. Már kiengedte a végzetes mennydörgést az Ő szörnyű, gyors kardjából. Az Ő igazsága, a Biblia, pedig csak menetel tovább és tovább. Átmenetel a hitvallásokon, átmenetel a felekezeteken, mindenén átmenetel. A Te igazságod csak halad tovább.

A felső szobában voltak
Mindnyájan egy akaraton
Amikor leszállt a Szentlélek
Ahogyan megígérte az Úr.

Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet
Óh, Urunk, küldd el a Te hatalmadat,
Óh, Urunk, küldd el most a Te erődet
És keresztelj meg mindnyájunkat.

164 Miközben a zene tovább szól, és imádkozol, ha mindentől megtisztítottad a szívedet és mindent megvallottál, tényleg mindent letettél az oltárra... Akkor most Ő a te megvallásod főpapja. Ő csakis, és csakis úgy tud segíteni, ahogyan te hiszed azt. Ha megvallottad a bűneidet, ha megvallottad a tévedéseidet, ha mindent megtettél; ha megvallottad, hogy túl sokáig késlekedtél és bármit is vallottál meg, az most mind ott van az áldozati oltáron. Most helyezd a kezeidet Jézusra és azonosítsd magad Vele. A hit által azonosítod magadat. Helyezd a kezeidet Jézusra. Amikor pedig ezt teszed, nézz fel Őrá, és mondd: - Elfogadom, Uram. Hiszek Neked most.

Hinni tudom, hinni fogom és hiszem
Hinni tudom, hinni fogom és hiszem
(Most teljes szívetekből higgyetek!)

Hinni tudom, hinni fogom és hiszem
Hogy Jézus megment most engem.

Ó, hiszitek-e most, az oltáron az áldozatokkal? Ott van az oltáron minden, amit ráhelyeztetek. Minden másságotokat az oltárra helyeztetek. Most pedig hit által helyeztetek a kezeteket az áldozatokra, Jézusra. Ő Isten jobbján ül és közbenjár értetek a megvallásotok alapján, hogy teljes szívetekből hiszitek azt, hogy Ő elfogadta az áldozatokat. Ha teljes szívetekből hiszitek, hogy Jézus Krisztus elfogadta, amit felajánlottatok Neki ma reggel. - Neked adom az életemet, Uram. Hideg voltam. Közömbös voltam. Olyan dolgokat tettem, amit nem kellett volna megtennem. De ettől az órától kezdve szeretnék közelebb kerülni Hozzád. Hiszem, hogy meg is kapom ezt. A kezeimet most Terád helyezem, miközben vallást teszek...

Hiszitek ezt? Hiszitek, hogy Isten meghallgatta az imádságokat? Ha igen, akkor emeljétek fel a kezeteket Istenhez, és mondjátok: - Hiszem, hogy meghallgattad az imádságomat. Vallást tettem és hiszem, hogy hallod az imádságomat. Most pedig megállok és magasztallak Téged ezért. Hálát adok Neked...

Álljatok fel és mondjátok: - Köszönöm, Uram. Köszönöm, Uram. Hiszek Neked. Magasztallak Téged azért, mert bizonyosságot adtál a szívembe... Most csak emeljétek fel a kezeteket és magasztaljátok Istent a jó öreg módon, ahogyan Isten készítette benneteket erre.
